

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekzdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2023/959 IRÁNYELVE**
(2023. május 10.)

az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelv, valamint az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről szóló (EU) 2015/1814 határozat módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 130., 2023.5.16., 134. o.)

Helyesbítette:

► **C1** Helyesbítés, HL L 90176., 2024.3.22., 1. o. (2023/959)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2023/959 IRÁNYELVE

(2023. május 10.)

az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelv, valamint az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről szóló (EU) 2015/1814 határozat módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

1. cikk

A 2003/87/EK irányelv módosításai

A 2003/87/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ez az irányelv rendelkezik továbbá arról, hogy fokozni kell az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését a veszélyes éghajlatváltozás elkerüléséhez tudományos alapon szükségesnek tartott csökkentési szintekhez való hozzájárulás érdekében. Ez az irányelv hozzájárul az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) meghatározott uniós klímasemlegességi célkitűzés és éghajlat-politikai célok eléréséhez, és ezáltal a Párizsi Megállapodás (**) célkitűzéseéhez.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

(**) HL L 282., 2016.10.19., 4. o.”

2. A 2. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezen irányelvet az I. és a III. mellékletben felsorolt tevékenységekre és a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gázokra kell alkalmazni. Amennyiben egy olyan létesítmény, amely 20 MW-ot meghaladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű égetőegységek üzemeltetése okán az EU ETS hatálya alá tartozik, megváltoztatja előállítási folyamatait az üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak csökkentése érdekében, és már nem éri el ezt a küszöbértéket, a létesítmény helye szerinti tagállam biztosítja az üzemeltető számára azt a lehetőséget, hogy továbbra is az EU ETS hatálya alá tartozzon a 11. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében

▼B

említett, aktuális és soron következő ötéves időszak végéig, előállítási folyamatainak megváltoztatását követően. Az említett létesítmény üzemeltetője eldöntheti, hogy a létesítmény az előállítási folyamatainak megváltoztatását követően csupán az aktuális ötéves időszak végéig vagy a következő ötéves időszakban is az EU ETS hatálya alá tartozzon-e. Az érintett tagállam értesíti a Bizottságot a 11. cikk (1) bekezdése szerint a Bizottságnak benyújtott listához képest történt változásokról.

(2) Ezt az irányelvet a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) szerinti követelmények sérelme nélkül kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezet-szennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).”

3. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) »kibocsátások«: üvegházhatású gázoknak valamely létesítményben található forrásokból történő kiengedése vagy az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységet folytató légi járműből, vagy az I. mellékletben felsorolt tengeri közlekedési tevékenységet folytató hajókból az említett tevékenység tekintetében meghatározott gázok kibocsátása, vagy a III. mellékletben említett tevékenységnek megfelelő üvegházhatású gázok kibocsátása;”

b) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) »üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély«: az 5. ,a 6. és a 30b. cikk értelmében kiadott engedély;”

c) az u) pontot el kell hagyni;

d) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„w) »hajózási társaság«: a hajótulajdonos vagy bármely más szervezet vagy személy – például az igazgató vagy a hajót személyzet nélkül bérlő személy –, amely a hajótulajdonostól átvállalta a hajó üzemeltetésének felelősségét, és amely e felelősség átvállalásával beleegyezett abba, hogy átveszi a hajók biztonságos üzemeltetéséről és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi szabályzat által előírt, a 336/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) I. mellékletében meghatározott valamennyi kötelezettséget és felelősséget;

x) »út«: az (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 3. cikkének c) pontjában meghatározott út;

y) »a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság«: a 3gf. cikkel összhangban az EU ETS hajózási társaság tekintetében történő igazgatásáért felelős hatóság;

▼B

- z) »útítterv szerinti kikötő«: az a kikötő, ahol a hajó a rakomány be- vagy kirakodása, illetve utasok be- vagy kiszállása céljából megáll, vagy az a kikötő, ahol a nyílt tengeri hajó a legénység partraszállása céljából megáll; nem tartoznak ide az olyan megállások, amelyeknek kizárólagos célja tüzelőanyag-vételezés, készletek beszerzése, nem nyílt tengeri hajók legénységének partraszállása, szárazdokkba állás vagy a hajónak, berendezéseinek, vagy mindkettőnek a javítása, a segítségkérés céljából vagy vészhelyzet miatt történő kikötői megállások, a hajók közötti átrakodás miatti, kikötőn kívüli megállások, az olyan megállások, amelyek kizárólagos célja a rossz időjárási körülmények miatti menedékkeresés, a kutatási és mentési tevékenységek miatt szükségessé váló megállások, valamint a konténerszállító hajók egy szomszédos, a 3ga. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt konténerátrakodási kikötőben történő megállásai;
- aa) »üdülőhajó«: rakományfedélzettel nem rendelkező személyhajó, amelyet kizárólag arra terveztek, hogy tengeri úton, éjszakai szállást kínálva kereskedelmi célú utasszállítást bonyolítson le;
- ab) »különbözeti szerződés« vagy »CD«: a Bizottság és egy alacsony vagy zero szén-dioxid-kibocsátású termék versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus – például árverés – útján kiválasztott gyártója közötti szerződés, amelynek értelmében a gyártó olyan támogatásban részesül az Innovációs Alapból, amely fedezi egyrészt a nyertes ár (más néven szerződéskötési ár), másrészt az előállított alacsony vagy zero szén-dioxid-kibocsátású termék árából, a termék egy közeli helyettesítőjének piaci árából vagy e kettő kombinációjából származtatott referenciaár közötti különbséget;
- ac) »karbonsökkentési célú szerződés« vagy »CCD«: a Bizottság és egy alacsony vagy zero szén-dioxid-kibocsátású termék versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus – például árverés – útján kiválasztott gyártója közötti szerződés, amelynek értelmében a gyártó támogatásban részesül az Innovációs Alapból, amely fedezi egyrészt a nyertes ár (más néven szerződéskötési ár), másrészt a kibocsátási egységek átlagárából származtatott referenciaár közötti különbséget;
- ad) »rögzített prémiumon alapuló szerződés«: a Bizottság és egy alacsony vagy zero szén-dioxid-kibocsátású termék versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus – például árverés – útján kiválasztott gyártója közötti szerződés, amelynek értelmében a gyártó támogatásban részesül az előállított termék egységére jutó rögzített összeg formájában;

▼B

- ae) »szabályozott jogalany«: a IVa. fejezet alkalmazásában minden olyan természetes vagy jogi személy – a tüzelőanyagok végső fogyasztóinak kivételével –, aki vagy amely a III. mellékletben említett tevékenységet végzi, és a következő kategóriák valamelyikébe tartozik:
- i. amennyiben a tüzelőanyag az (EU) 2020/262 tanácsi irányelv (***) 3. cikkének 11. pontjában meghatározott adóraktáron halad át, az említett irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott adóraktár-engedélyes, akit az említett irányelv 7. cikke alapján keletkezett jövedékiadó-fizetési kötelezettség terhel;
 - ii. ha e pont i. alpontja nem alkalmazható, bármely más személy, akit az ezen irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó tüzelőanyagok tekintetében az (EU) 2020/262 irányelv 7. cikke vagy a 2003/96/EK tanácsi irányelv (****) 21. cikke (5) bekezdésének első albekezdése alapján keletkezett jövedékiadó-fizetési kötelezettség terhel;
 - iii. ha e pont i. és ii. alpontja nem alkalmazható, bármely más személy, akit a tagállam illetékes hatóságainak nyilvántartásba kell venniük a jövedéki adó megfizetésére kötelezett személyként, a 2003/96/EK irányelv 21. cikke (5) bekezdésének negyedik albekezdésében említettek szerint, beleértve a jövedéki adó megfizetése alól mentesített személyeket is;
 - iv. ha az i., ii. és iii. alpont nem alkalmazható, vagy ha több személy egyetemlegesen felelős ugyanazon jövedéki adó megfizetéséért, a tagállam által kijelölt bármely más személy;
- af) »üzemanyag« vagy »tüzelőanyag«: ezen irányelv IVa. fejezetének alkalmazásában a 2003/96/EK irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében említett bármely energiatermék, ideértve az említett irányelv I. mellékletének A. és C. táblázatában felsorolt üzemanyagokat, valamint az említett irányelv 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként – többek között villamosenergia-termelésre – történő felhasználásra szánt, akként eladásra kínált vagy akként felhasznált bármely más termék;
- ag) »szabad forgalomba bocsátás«: ezen irányelv IVa. fejezetének alkalmazásában az (EU) 2020/262 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében meghatározott szabad forgalomba bocsátás;
- ah) »TTF-gázár«: a IVa. fejezet alkalmazásában a Gasunie Transport Services B.V. által üzemeltetett, a Title Transfer Facility (TTF) virtuális kereskedési pontján kötött havi határidős gázvásárlások ára;

▼B

- ai) »a Brent nyersolaj ára« a IVa. fejezet alkalmazásában a havi határidős nyersolajvásárlásnak az olajvásárlás referenciáraként használt ára.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 336/2006/EK rendelete (2006. február 15.) a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat Közösségen belüli végrehajtásáról és a 3051/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2006.3.4., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 29.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 123., 2015.5.19., 55. o.).

(***) A Tanács (EU) 2020/262 irányelve (2019. december 19.) a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (HL L 58., 2020.2.27., 4. o.).

(****) A Tanács 2003/96/EK irányelve (2003. október 27.) az energiatermékek és a villamos energia közösségi adózatási keretének átszervezéséről (HL L 283., 2003.10.31., 51. o.).”

4. A II. fejezet címe helyébe a következő cím lép:

„Légi és tengeri közlekedés”

5. A 3a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3a. cikk

Hatály

A 3b–3g. cikk az I. mellékletben szereplő légiközlekedési tevékenységek tekintetében a kibocsátási egységek kiosztására és kiadására alkalmazandó. A 3ga–3gg. cikk az I. mellékletben szereplő tengeri közlekedési tevékenységek tekintetében a kibocsátási egységek kiosztására és kiadására alkalmazandó.”

6. A 3g. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3g. cikk

Nyomonkövetési és jelentési tervek

Az igazgatásért felelős tagállam gondoskodik arról, hogy minden légijármű-üzemeltető az adott tagállam illetékes hatóságának nyomonkövetési tervet nyújtson be, amelyben intézkedéseket állapít meg a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére, továbbá arról, hogy a terveket az illetékes hatóság a 14. cikkben említett végrehajtási jogi aktusoknak megfelelően jóváhagyja.”

7. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

▼B

„3ga. cikk

A tengeri közlekedési tevékenységekre vonatkozó alkalmazási kör

(1) A tengeri közlekedési tevékenységek tekintetében a kibocsátási egységek kiosztása és a visszaadási követelmények alkalmazása a valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőből induló és az egyetlen tagállam joghatósága alá sem tartozó, útiterv szerinti kikötőbe érkező utakat megtevő hajókból származó kibocsátások ötven százalékára (50 %-ára), az egyetlen tagállam joghatósága alá sem tartozó, útiterv szerinti kikötőből induló és valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőbe érkező utakat megtevő hajókból származó kibocsátások ötven százalékára (50 %-ára), a valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőből induló és valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőbe érkező utakat megtevő hajókból származó kibocsátások száz százalékára (100 %-ára), valamint a valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőben horgonyzó hajók kibocsátásának száz százalékára (100 %-ára) vonatkozik.

(2) A Bizottság 2023. december 31-ig végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja a szomszédos konténerátrakodási kikötők jegyzékét, és e jegyzéket azt követően két évente december 31-ig naprakésszé tesz.

Az említett végrehajtási jogi aktusok egy kikötőt akkor szerepeltetnek a jegyzékben szomszédos konténerátrakodási kikötőként, ha a konténerek átrakodási aránya – húsz lábbal egyenértékű egységekben mérve – meghaladja az adott kikötő teljes konténerforgalmának 65 %-át azon legutóbbi tizenkét hónapos időszakban, amelyre vonatkozóan releváns adatok állnak rendelkezésre, és ha az adott kikötő az Unión kívül, de kevesebb mint 300 tengeri mérföldre található egy tagállam joghatósága alá tartozó kikötőtől. E bekezdés alkalmazásában a konténereket átrakottnak kell tekinteni, ha azokat egy hajóról kizárólag abból a célból rakodják ki a kikötőbe, hogy egy másik hajóra rakodják őket. A Bizottság által az első albekezdés alapján összeállított jegyzék nem tartalmazhatja az olyan harmadik országban található kikötőket, amelyek tekintetében e harmadik ország ténylegesen az ezen irányelvvel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A 9., a 9a. és a 10. cikket ugyanúgy kell alkalmazni a tengeri közlekedési tevékenységekre, mint az EU ETS hatálya alá tartozó egyéb tevékenységekre, a 10. cikk alkalmazása tekintetében meghatározott alábbi kivétellel.

2030. december 31-ig a kibocsátási egységek egy részarányát olyan tagállamoknak kell tulajdonítani, ahol azon hajózási társaságoknak e tagállamok 2020. évi lakosságához viszonyított aránya, amelyek a 3gf. cikk értelmében e tagállamok felelősségi körébe tartoztak volna – a 2018-tól 2020-ig tartó időszakra vonatkozóan rendelkezésre álló adatok alapján – meghaladja az egymillió lakosonkénti 15 hajózási társaságot. A kibocsátási egységek mennyisége azon további kibocsátási egység-mennyiség 3,5 %-ának kell, hogy megfeleljen, amely az adott évben a tengeri közlekedésre vonatkozó felső határnak a 9. cikk harmadik bekezdése szerinti megemeléséből származik. A 2024-es és a 2025-ös évre vonatkozóan a

▼B

kibocsátási egységek mennyiségét emellett meg kell szorozni a 3gb. cikk első bekezdésének a) és b) pontja értelmében az adott évre alkalmazandó százalékokkal. A kibocsátási egységek e részarányának árverés útján történő értékesítéséből származó bevételt a 10. cikk (3) bekezdése első albekezdésének g) pontjában említett célokra – a tengeri hajózási ágazat tekintetében –, valamint az f) és az i) pontjában említett célokra kell felhasználni. A kibocsátási egységek mennyiségének 50 %-át a felelősségi körükbe tartozó hajózási társaságok részaránya alapján, a fennmaradó részt pedig egyenlő arányban kell elosztani az érintett tagállamok között.

*3gb. cikk***A tengeri közlekedésre vonatkozó követelmények fokozatos bevezetése**

A hajózási társaságok a kibocsátási egységeket a következő ütemezés szerint kötelesek visszaadni:

- a) a 2024 tekintetében jelentett olyan hitelesített kibocsátások 40 %-a, amelyek a 12. cikk szerinti visszaadási követelmények alá tartoznának;
- b) a 2025 tekintetében jelentett olyan hitelesített kibocsátások 70 %-a, amelyek a 12. cikk szerinti visszaadási követelmények alá tartoznának;
- c) a 2026 tekintetében, majd a 12. cikknek megfelelően azt követően évente jelentett hitelesített kibocsátások 100 %-a.

Amennyiben a tengeri közlekedésből származó, 2024-es és 2025-ös hitelesített kibocsátásokhoz képest kevesebb kibocsátási egységet adnak vissza, mielőtt a hitelesített kibocsátások és a visszaadott kibocsátási egységek közötti különbséget az egyes évekre vonatkozóan megállapították, a kibocsátási egységeknek az említett különbségnek megfelelő összegét törölni kell a 10. cikk szerinti árverésre bocsátás helyett.

*3gc. cikk***Az EU ETS-sel kapcsolatos költségeknek a hajózási társaságról egy másik szervezetre történő átruházására vonatkozó rendelkezések**

A tagállamok meghozzák az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy amennyiben egy szerződéses megállapodás alapján a tüzelőanyag beszerzéséért vagy a hajó üzemeltetéséért, vagy mindkettőért a hajózási társaságtól eltérő szervezet vállalja a felelősséget, a hajózási társaság jogosult legyen megtéríttetni a kibocsátási egységek visszaadásából eredő költségeket az említett szervezettel.

A hajó üzemeltetése e cikk alkalmazásában a szállított rakomány vagy az útvonalnak és a hajó sebességének a meghatározását jelenti. A hajózási társaság marad az a szervezet, amely felelős a kibocsátási egységeknek a 3gb. és a 12. cikkben előírt visszaadásáért, valamint az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek való általános megfelelésért. A tagállamok biztosítják, hogy a felelősségi körükbe tartozó hajózási társaságok eleget tegyenek a kibocsátási egységek visszaadására vonatkozó, a 3gb. és a 12. cikk szerinti kötelezettségeknek, függetlenül attól, hogy az ilyen hajózási társaságok jogosultak a visszaadásból eredő költségeknek a kereskedelmi üzemeltetők általi megtérítésére.

▼B*3gd. cikk***A tengeri közlekedésből származó kibocsátások nyomon követése és jelentése**

Az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt tengeri közlekedési tevékenységekből származó kibocsátások tekintetében a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság biztosítja, hogy a felelősségi körébe tartozó hajózási társaság a jelentési időszakban nyomon kövesse és jelentse a vonatkozó paramétereket, valamint az (EU) 2015/757 rendelet II. fejezetével összhangban nyújtsa be a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat.

*3ge. cikk***A tengeri közlekedésből származó kibocsátásokra vonatkozó hitelesítési és akkreditációs szabályok**

A hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság biztosítja, hogy a hajózási társaság által ezen irányelv 3gd. cikke szerint benyújtott, hajózási társasági szintű összesített kibocsátási adatok jelentését az (EU) 2015/757 rendelet III. fejezetében meghatározott hitelesítési és akkreditációs szabályokkal összhangban hitelesítsék.

*3gf. cikk***A hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság**

(1) A hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság a következő:

- a) a valamely tagállamban bejegyzett hajózási társaság esetében az a tagállam, amelyben a hajózási társaságot bejegyezték;
- b) olyan hajózási társaság esetében, amelyet nem jegyeztek be valamely tagállamban, az a tagállam, amelyben a megelőző négy nyomonkövetési évben az adott hajózási társaság 3ga. cikkben meghatározott hatály alá tartozó útjain a legtöbb becsült kikötői megállást teljesítették;
- c) olyan hajózási társaság esetében, amelyet nem jegyeztek be valamely tagállamban, és amely a megelőző négy nyomonkövetési évben nem teljesített a 3ga. cikkben meghatározott hatály alá tartozó utakat, az a tagállam, amelyben a hajózási társaság valamely hajója az említett cikk hatálya alá tartozó első útját megkezdte, vagy befejezte.

(2) A Bizottság a rendelkezésre álló legjobb információk alapján végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja a következőket:

- a) 2024. február 1-je előtt azon hajózási társaságok jegyzékét, amelyek az I. mellékletben felsorolt, a 3ga. cikkben meghatározott hatály alá tartozó tengeri közlekedési tevékenységet végeztek 2024. január 1-jén vagy azt követően, meghatározva a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságot e cikk (1) bekezdésével összhangban;

▼B

- b) 2026. február 1-je előtt, majd azt követően két évente egy olyan frissített jegyzéket, amely a valamely tagállamban bejegyzett hajózási társaságokat egy másik, a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatósághoz rendeli, amennyiben azok e cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban megváltoztatták az Unión belüli bejegyzés szerinti tagállamot, vagy amely kiegészül azon hajózási társaságokkal, amelyek ezt követően végeztek az I. mellékletben felsorolt olyan tengeri közlekedési tevékenységet, amely e cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban a 3ga. cikkben meghatározott hatály alá tartozik; továbbá
- c) 2028. február 1-je előtt, majd ezt követően négy évente egy olyan frissített jegyzéket, amely azon hajózási társaságokat, amelyeket nem jegyeztek be valamely tagállamban, e cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban egy másik, hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatósághoz rendeli.

(3) Az a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság, amely a (2) bekezdés alapján összeállított jegyzék szerint egy adott hajózási társaságért felel, a hajózási társaság tevékenységében vagy bejegyzésében bekövetkező későbbi változásoktól függetlenül mindaddig megőrzi e felelősségét, amíg e változások meg nem jelennek a frissített jegyzékben.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a hajózási társaságoknak a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságok általi, ezen irányelv szerinti igazgatására vonatkozó részletes szabályok megállapítása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

*3gg. cikk***Jelentéstétel és felülvizsgálat**

(1) A tengeri közlekedésből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló piaci alapú globális intézkedés Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) általi elfogadása esetén a Bizottság az elfogadott intézkedés fényében felülvizsgálja ezt az irányelvet.

E célból a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ilyen piaci alapú intézkedés elfogadásától számított 18 hónapon belül és az intézkedés alkalmazásának megkezdése előtt. Ebben a jelentésben a Bizottság megvizsgálja a piaci alapú globális intézkedést a következők tekintetében:

- a) az intézkedés ambíciójának szintje a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek fényében;
- b) az intézkedés általános környezeti integritása, többek között ezen irányelv tengeri közlekedésre vonatkozó rendelkezéseivel összehasonlítva; és
- c) az EU ETS és az említett intézkedés közötti koherenciával kapcsolatos bármely kérdés.

▼B

A Bizottság az e bekezdés második albekezdésében említett jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot csatol ezen irányelv olyan módosítására, amely összhangban van az Unió 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzésével és az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott klímasemlegességi célkitűzéssel, és amelynek célja az uniós éghajlat-politikai fellépés környezeti integritásának és hatékonyságának megőrzése, a piaci alapú globális intézkedés végrehajtása és az EU ETS közötti koherencia biztosítása érdekében, az esetleges jelentős kettős terhek elkerülése mellett.

(2) Abban az esetben, ha az IMO 2028-ig nem fogad el piaci alapú globális intézkedést a tengeri közlekedésből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel összhangban és legalább az ezen irányelv alapján hozott uniós intézkedésekből eredő szinthez hasonló szintre történő csökkentése érdekében, a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megvizsgálja, hogy a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek fényében szükséges-e alkalmazni a kibocsátási egységek kiosztására és a visszaadásra vonatkozó követelményeket a valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötő és az egyetlen tagállam joghatósága alá sem tartozó, útiterv szerinti kikötő között utakat megtevő hajókból származó kibocsátások több mint ötven százaléka (50 %) tekintetében. Ebben a jelentésben a Bizottság különösen mérlegeli az IMO szintjén elért eredményeket, és megvizsgálja, hogy valamely harmadik ország rendelkezik-e az ezen irányelvvel egyenértékű piaci alapú intézkedéssel, és értékeli annak kockázatát, hogy megnövekednek-e az előírások megkerülését célzó gyakorlatok, többek között a más közlekedési módokra való áttérés vagy a kikötői csomópontok Unión kívüli kikötőkbe való áthelyezése révén.

Az első albekezdésben említett jelentéshez adott esetben az ezen irányelv módosítására irányuló jogalkotási javaslatot kell csatolni.

(3) A Bizottság nyomon követi e fejezet végrehajtását a tengeri közlekedéssel kapcsolatban, különösen az előírások megkerülését célzó magatartás észlelése érdekében, hogy az ilyen magatartást korai szakaszban megakadályozzák, többek között figyelembe véve a legkülső régiókat is, és 2024-től kétévente jelentést tesz e fejezet végrehajtásáról a tengeri közlekedéssel kapcsolatban, valamint az ezen irányelv követelményeinek megkerülésére törekvő hajózási társaságokkal kapcsolatos esetleges tendenciákról. A Bizottság nyomon követi továbbá a hatásokat, többek között a szállítási költségek lehetséges növekedését, a piac torzulását és a kikötői forgalom változásait, például a kikötők elkerülését és az átrakodási csomópontok eltolódását, a tagállamok tengeri hajózási ágazatának általános versenyképességét, és különösen a területi folytonosság alapvető szolgáltatásainak minősülő hajózási szolgáltatásokra gyakorolt hatásokat. Adott esetben a Bizottság intézkedéseket javasol e fejezet hatékony végrehajtásának biztosítására a tengeri közlekedéssel kapcsolatban, így különösen az ezen irányelv követelményeinek megkerülésére törekvő hajózási társaságokkal kapcsolatos tendenciák kezelését szolgáló intézkedéseket.

(4) A Bizottság legkésőbb 2028. szeptember 30-ig értékeli, hogy helyénvaló-e a 3a. cikk (3) bekezdése második albekezdésének alkalmazását 2030. december 31-én túlra meghosszabbítani, és – adott esetben – e célból jogalkotási javaslatot nyújt be.

▼B

(5) A Bizottság legkésőbb 2026. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megvizsgálja az 5 000 bruttó tonnataralom alatti, de 400 bruttó tonnataralomnál nem kisebb hajókból – köztük a nyílt tengeri hajókból – származó kibocsátások ezen irányelvbe való felvételének megvalósíthatóságát és gazdasági, környezeti és társadalmi hatásait, különösen építve az (EU) 2015/757 rendelet 2024. december 31-ig esedékes felülvizsgálatát kísérő elemzésre.

Az említett jelentésben figyelembe kell venni az ezen irányelv és az (EU) 2015/757 rendelet közötti összefüggéseket is, és építeni kell az alkalmazásuk során szerzett tapasztalatokra. A Bizottság az említett jelentésben azt is megvizsgálja, hogy ez az irányelv hogyan tudja a legjobban előmozdítani a megújuló és alacsony kibocsátású tengeri tüzelőanyagok elterjedését, azok teljes életciklusát figyelembe véve. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatok kísérhetik.”

8. A 3h. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3h. cikk

Hatály

E fejezet rendelkezései az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekre és az I. mellékletben szereplő, a légi és tengeri közlekedésen kívüli tevékenységek tekintetében a kibocsátási egységek kiosztására és kiadására alkalmazandók.”

9. A 6. cikk (2) bekezdésének e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) „kötelezettség a létesítmény adott naptári évben, a 15. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátásával egyenlő számú egység visszaadására a 12. cikk (3) bekezdésében foglalt határidőn belül.”

10. A 8. cikk a következőképpen módosul:

„8. cikk

Koordináció a 2010/75/EU irányelvvel

A tagállamok megteszik az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy a 2010/75/EU irányelv I. mellékletében megjelölt tevékenységeket folytató létesítmények üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyeinek kiállítására vonatkozó feltételek és eljárás összhangba kerüljenek a fenti irányelvben előírt engedélyre vonatkozó feltételekkel és eljárással. Az ezen irányelv 5., 6., és 7. cikkében foglalt követelmények beépíthetők a 2010/75/EU irányelv szerinti eljárásokba.

A Bizottság felülvizsgálja a 2010/75/EU irányelvvel való szinergiák hatékonyságát. A környezetvédelmi és éghajlat-politikai vonatkozású engedélyeket össze kell hangolni az uniós éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseknek való megfeleléshez szükséges intézkedések hatékony és gyorsabb végrehajtása érdekében. A Bizottság jelentést nyújthat be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv bármilyen jövőbeli felülvizsgálatával összefüggésben.”

▼B

11. A 9. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„2024-ben az egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiséget 90 millió kibocsátási egységgel csökkenteni kell. 2026-ban az egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiséget 27 millió kibocsátási egységgel csökkenteni kell. 2024-ben az egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiséget 78,4 millió kibocsátási egységgel meg kell növelni a tengeri közlekedés tekintetében. A lineáris tényező 2024-től 2027-ig 4,3 %, 2028-tól pedig 4,4 %. A lineáris tényezőt a tengeri közlekedésből származó, az (EU) 2015/757 rendelettel összhangban 2018-re és 2019-re jelentett, az ezen irányelv 3ga. cikkében tárgyalt átlagos kibocsátásnak megfelelő kibocsátási egységekre is alkalmazni kell. A Bizottság 2023. szeptember 6-ig közzéteszi az egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiséget.

2026. január 1-jétől, illetve 2027. január 1-jétől a kibocsátási egységek mennyiségét növelni kell annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a tengeri közlekedési tevékenységekből származó, szén-dioxid-kibocsátáson kívüli egyéb üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat és a nyílt tengeri hajók kibocsátásainak lefedését, a legutóbbi olyan évre vonatkozó kibocsátásaik alapján, amelyre vonatkozóan adatok állnak rendelkezésre. A 10. cikk (1) bekezdése ellenére, a mennyiség ezen növeléséből származó kibocsátási egységeket a 10a. cikk (8) bekezdésével összhangban az innováció támogatására kell rendelkezésre bocsátani.”

12. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„2021 és 2030 között a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 2 %-át árverésre kell bocsátani egy olyan alap létrehozása érdekében, amelynek célja az energiahatékonyság javítása és bizonyos tagállamok (a továbbiakban: a kedvezményezett tagállamok) energetikai rendszereinek modernizációja a 10d. cikknek megfelelően (a továbbiakban: a Modernizációs Alap). A kibocsátási egységek e mennyisége tekintetében a kedvezményezett tagállamok azok a tagállamok, amelyek piaci áron számított egy főre jutó GDP-je 2013-ban nem érte el az uniós átlag 60 %-át. A kibocsátási egységek e mennyiségének megfelelő pénzeszközöket a IIb. melléklet A. részének megfelelően kell elosztani.

Ezen túlmenően 2024 és 2030 között a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 2,5 %-át árverésre kell bocsátani a Modernizációs Alap számára. A kibocsátási egységek e mennyisége tekintetében a kedvezményezett tagállamok azok a tagállamok, amelyek piaci áron számított egy főre jutó GDP-je nem érte el 2016 és 2018 között az uniós átlag 75 %-át. A kibocsátási egységek e mennyiségének megfelelő pénzeszközöket a IIb. melléklet B. részének megfelelően kell elosztani.”;

b) a (3) bekezdés első albekezdésében a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A kibocsátási egységek e cikk (2) bekezdésében említett, árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak, kivéve az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdésével összhangban saját forrásként megállapított és az uniós költségvetésbe beállított bevételeket. A tagállamoknak az említett bevételeket – az ezen irányelv 10a. cikkének (6) bekezdésében említett közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek ellentételezésére felhasznált bevételek kivételével –, vagy az említett bevételek pénzügyi értékével megegyező összeget az alábbiak közül egy vagy több célra kell felhasználniuk.”;

▼B

c) a (3) bekezdés első albekezdésének b)–f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

- „b) a megújuló energiaforrásból megvalósuló energiatermelés és a villamosenergia-átviteli hálózatok fejlesztésére az Unió megújuló energiákkal kapcsolatos vállalásának és az összeköttetésekre vonatkozó uniós célok teljesítése céljából, továbbá olyan egyéb technológiák kifejlesztésére, amelyek előmozdítják a biztonságos és fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállást, valamint az Unió azon vállalása teljesítésének elősegítésére, hogy az Unió az energiahatékonyságot a vonatkozó jogalkotási aktusokban elfogadott szintekre növeli, beleértve a megújuló energiaforrásból termelő fogyasztóktól és a megújulóenergia-közösségektől származó villamosenergia-termelést is;
- c) az erdőirtás elkerülését, a tőzeglápok, erdők és más száraz-földi ökoszisztémák vagy tengeri ökoszisztémák védelmének és helyreállításának támogatását – beleértve az azok védelmét, helyreállítását és jobb kezelését szolgáló intézkedéseket is, különösen a védett tengeri területek tekintetében –, valamint a biológiai sokféleség szempontjából kedvező erdőtelepítés és az erdők újraterelítésének fokozását célzó intézkedésekre többek között a Párizsi Megállapodást ratifikáló fejlődő országokban, valamint a technológiák átadásával és az éghajlatváltozás ezen országokra gyakorolt kedvezőtlen hatásaihoz való alkalmazkodás előmozdításával kapcsolatos intézkedésekre;
- d) az Unióban megvalósuló erdősítés révén és a talajban történő CO₂-megkötésre;
- e) a különösen a szilárd fosszilis tüzelésű erőművekből, valamint számos ipari ágazatból és alágazatból származó szén-dioxid környezeti szempontból biztonságos leválasztására és geológiai tárolására, harmadik országokban is, valamint a technológián alapuló szén-dioxid-eltávolítási módszerekre, például a közvetlen szén-dioxid-leválasztásra és -tárolásra;
- f) az ágazat dekarbonizációjához jelentős mértékben hozzájáruló közlekedési formákra való átállásra és annak felgyorsítására irányuló beruházásra, ideértve az éghajlatbarát vasúti személy- és áruszállítási és autóbuszos szolgáltatások és technológiák fejlesztését, a tengeri hajózási ágazat dekarbonizálására irányuló intézkedésekre, ideértve a hajók és kikötők energiahatékonyságának javítását, az innovatív technológiákat és infrastruktúrát és a fenntartható alternatív tüzelőanyagokat – például a megújuló energiaforrásokból előállított hidrogént és ammóniát – és kibocsátásmentes meghajtási technológiákat, továbbá a repülőtereknek az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről, valamint a 2014/94/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletnek és a fenntartható légi közlekedés egyenlő versenyfeltételeinek biztosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően történő dekarbonizálását támogató intézkedések finanszírozására;”

▼B

d) a (3) bekezdés első albekezdése h) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„h) olyan intézkedésekre, amelyek az energiahatékonyság, a távfűtési rendszerek és a hőszigetelés javítására, a hatékony és megújuló fűtési és hűtési rendszerek támogatására, valamint a 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*) összhangban az épületek mélyreható és szakaszos mélyfelújításának támogatására irányulnak, kezdve a legrosszabb eredményeket felmutató épületek felújításával;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).”

e) a (3) bekezdés első albekezdése a következő pontokkal egészül ki:

„ha) olyan pénzügyi támogatás nyújtására, amely az alacsony és közepes jövedelmű háztartások szociális szempontjait hivatott kezelni a torzító adók csökkentése, valamint a megújuló villamos energiát terhelő adók és díjak célzott csökkentése révén;

hb) az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 19. cikkének (2) bekezdésében említett éves jelentésben dokumentált, bizonyítottan pozitív környezeti hatású nemzeti klímaosztalék-programok finanszírozására.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlatpolitika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).”;

f) a (3) bekezdés első albekezdése k) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„k) a munkaerő készségfejlesztésének és más munkahelyekre való átirányításának előmozdítására, a klímasemleges gazdaságra való észszerű átállás elősegítése érdekében, mindenekelőtt a munkahelyek átrendeződése által leginkább érintett régiókban, a szociális partnerekkel szorosan egyeztetve, valamint az átállás által potenciálisan érintett munkavállalók, többek között a tengeri közlekedésben tevékenykedő munkavállalók továbbképzésébe és átképzésébe való befektetésre;

▼B

- l) az (EU) 2023/956 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) I. mellékletének hatálya alá tartozó ágazatokban a kibocsátás-helyezés esetlegesen fennmaradó kockázatának kezelésére, támogatva ezen ágazatok átállását és dekarbonizálását az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/956 rendelete (2023. május 10.) az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus létrehozásáról (HL L 130., 2023.5.16., 52. o.);

- g) a (3) bekezdés az első albekezdést követően a következő albekezdéssel egészül ki:

„A kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek felhasználásának meghatározásakor a tagállamok figyelembe veszik, hogy az első albekezdés j) pontjában említett, kiszolgáltatott helyzetben lévő harmadik országokban folytatni kell az éghajlatváltozás elleni küzdelem nemzetközi finanszírozásának növelését.”;

- h) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok akkor teljesítették az e bekezdésben meghatározott rendelkezéseket, ha az első albekezdésben megállapított célok megvalósítására a különösen a fejlődő országokra is kiterjedő adózási és pénzügyi támogatási politikát vagy a pénzügyi támogatást növelő belső szabályozási politikát működtetnek és hajtanak végre az első albekezdésben említett bevételekkel egyenértékű összegben.”;

- i) az (3) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 19. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott jelentéseikben tájékoztatják a Bizottságot a bevételek felhasználásáról és az e bekezdés alapján hozott intézkedésekről, adott esetben és a megfelelő módon közölve, hogy mely bevételeket használják fel és milyen intézkedéseket hoznak az említett rendelettel összhangban benyújtott integrált nemzeti energia- és klímaterveik, valamint az (EU) 2021/1056 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 11. cikkével összhangban elkészített, területi igazságos átmenet terveik végrehajtása érdekében.

A jelentéstételnek kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a Bizottság értékelni tudja, hogy a tagállamok megfelelnek-e az első albekezdésnek.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1056 rendelete (2021. június 24.) az Igazságos Átmenet Alap létrehozásáról (HL L 231., 2021.6.30., 1. o.);

▼B

- j) a (4) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelv 23. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az árverések időzítése, lebonyolítása és egyéb szempontjai – ideértve a bevételek egy részének ezen irányelv 30d. cikkének (4) bekezdése alapján megállapított külső címzett bevételeként vagy az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdése alapján saját forrásként az uniós költségvetésbe történő átcsoportosítása érdekében szükségessé váló árverési szabályokat is – tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan, annak biztosítása érdekében, hogy azokat nyílt, átlátható, összehangolt és megkülönböztetéstől mentes módon bonyolítsák le. Ennek érdekében a folyamatnak kiszámíthatónak kell lennie, különösen az árverések időzítése és ütemezése, valamint a rendelkezésre bocsátandó kibocsátási egységek becsült mennyisége tekintetében.”;

- k) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság nyomon követi az európai szén-dioxid-piac működését. A Bizottság minden évben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a szén-dioxid-piac és más idevágó éghajlat- és energiapolitikai intézkedések működéséről, beleértve az árverések lebonyolítását, a likviditást és a kereskedelem nagyságrendjét, és összefoglalva az Európai Értékpapírpiazi Hatóság (ESMA) által e cikk (6) bekezdése szerint nyújtott információkat és a tagállamok által a 10a. cikk (6) bekezdésében említett pénzügyi intézkedésekről szolgáltatott információkat. Szükség esetén a tagállamok biztosítják, hogy minden vonatkozó információt legalább két hónappal a jelentés Bizottság általi elfogadása előtt benyújtsanak a Bizottságnak.”;

- l) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az ESMA rendszeresen nyomon követi az európai szén-dioxid-piac integritását és átláthatóságát, különösen a piaci volatilitás és az árak alakulása, az árverések működése, a kibocsátási egységek és az azokhoz kapcsolódó származtatott termékek piacán zajló piaci kereskedési műveletek – ideértve a tőzsdén kívüli kereskedést, a likviditást és a kereskedés volumenét –, valamint a piaci szereplők kategóriái és kereskedési magatartása – ideértve a pénzügyi közvetítők pozícióit is – tekintetében. Az ESMA az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 32. cikkének (3) bekezdésével összhangban beépíti a vonatkozó megállapításokat és szükség esetén ajánlásokat tesz értékeléseiben az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Rendszerkockázati Testületnek. Az e

▼B

bekezdés első mondatában említett feladatok ellátása céljából az ESMA és az érintett illetékes hatóságok az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) 25. cikkével összhangban együttműködnek és részletes információt cserélnek valamennyi ügylettípusról.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).”

13. A 10a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a második albekezdést követően a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Ha egy létesítményre vonatkozik a 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 8. cikke szerinti energetikai audit elvégzésére vagy tanúsított energiagazdálkodási rendszer végrehajtására vonatkozó kötelezettség, és ha az auditjelentésben vagy a tanúsított energiagazdálkodási rendszerben foglalt ajánlásokat nem hajtják végre, az ingyenes kiosztás mennyiségét 20 %-kal csökkenteni kell, kivéve, ha az érintett beruházások megtérülési ideje meghaladja a három évet, vagy ha e beruházások költségei aránytalanok. Az ingyenes kiosztás mennyisége nem csökkenthető, ha az üzemeltető bizonyítja, hogy olyan egyéb intézkedéseket hajtott végre, amelyek az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az érintett létesítmény auditjelentése vagy tanúsított energiagazdálkodási rendszere által ajánlottakkal egyenértékű csökkentését eredményezik.

A Bizottság kiegészíti ezt az irányelvet azáltal, hogy az e bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban és a 2012/27/EU irányelv alapján alkalmazandó szabályok sérelme nélkül adminisztratív szempontból egyszerű harmonizált szabályokat ír elő e bekezdés harmadik albekezdésének alkalmazására, amelyek biztosítják, hogy a feltételrendszer alkalmazása ne veszélyeztesse az Unió területén az egyenlő versenyfeltételeket, a környezeti integritást vagy a létesítmények közötti egyenlő bánásmódot. Az említett harmonizált szabályoknak rendelkezniük kell különösen a határidőkről, a végrehajtott energiahatékonysági intézkedések elismerésének feltételeiről, valamint az üvegházhatású gázok kibocsátását csökkentő alternatív intézkedésekről, az ezen irányelv 11. cikkének (1) bekezdése szerinti nemzeti végrehajtási intézkedésekre vonatkozó eljárás alkalmazásával.

▼B

Az e bekezdés harmadik albekezdésében meghatározott követelményeken túlmenően az említett albekezdésben említett 20 %-os csökkentést akkor kell alkalmazni, ha 2024. május 1-jéig az olyan létesítmények üzemeltetői, amelyek üvegházhatásúgáz-kibocsátási szintje magasabb, mint az érintett termék-referenciaértékekre vonatkozó kibocsátási szintek 80. percentilise, nem dolgoztak ki klímasemlegességi tervet minden egyes említett létesítmény ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységeire vonatkozóan. Az említett tervnek tartalmaznia kell a 10b. cikk (4) bekezdésében meghatározott elemeket, és azt az említett cikkben előírt végrehajtási jogi aktusokkal összhangban kell elkészíteni. A 10b. cikk (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az csak a létesítmény szintjére vonatkozik. A 10b. cikk (4) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában említett célok és mérőföldkövek elérését a 2025. december 31-ig tartó időszak és azt követően minden ötödik év december 31-ig tartó időszak tekintetében ellenőrizni kell a 15. cikkben előírt hitelesítési és akkreditációs eljárásokkal összhangban. A 80 %-on túl nem osztható ki ingyenes kibocsátási egység, ha a 2025 végéig tartó időszak vagy a 2026-tól 2030-ig tartó időszak tekintetében nem ellenőrizték a köztes célok és mérőföldkövek elérését.

Azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket az ingyenes kiosztás e bekezdés harmadik és ötödik albekezdése szerinti csökkentése miatt nem osztottak ki, arra kell felhasználni, hogy a létesítményeket mentesítsék az e cikk (5) bekezdése szerinti kiigazítás alól. Amennyiben ilyen kibocsátási egységek megmaradnak, e kibocsátási egységek 50 %-át e cikk (8) bekezdésével összhangban az innováció támogatására kell rendelkezésre bocsátani. E kibocsátási egységek fennmaradó 50 %-át ezen irányelv 10. cikkének (1) bekezdésével összhangban árverésre kell bocsátani, és a tagállamoknak az ebből származó bevételeket az (EU) 2023/956 rendelet I. mellékletének hatálya alá tartozó ágazatokban a kibocsátásáthelyezés fennmaradó kockázatának kezelésére kell fordítaniuk, támogatva az átállást és előmozdítva dekarbonizációjukat az állami támogatási szabályokkal összhangban.

Nem részesülhetnek ingyenes kiosztásban az ágazatok vagy alágazatok létesítményei, amennyiben ezen ágazatok vagy alágazatok az (EU) 2023/956 rendeletben meghatározott, a kibocsátásáthelyezés kockázatának kezelésére szolgáló egyéb intézkedések hatálya alá tartoznak. Az e bekezdés első albekezdésében említett intézkedéseket ennek megfelelően ki kell igazítani.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., I. o.);

▼B

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az egyes ágazatokban és alágazatokban a referenciaértékeket elviekben a termékek – és nem a ráfordítások – alapján kell kiszámítani, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének és az energiahatékonysági megtakarításnak az érintett ágazat vagy alágazat termelési folyamata során való maximalizálása érdekében. Az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére és az energiahatékonyság javítására irányuló további ösztönzők biztosítása érdekében, valamint azzal a céllal, hogy egyenlő versenyfeltételeket lehessen biztosítani az üvegházhatású gázok kibocsátását csökkentő vagy megszüntető új technológiákat használó létesítmények és a meglévő technológiákat használó létesítmények számára, a meghatározott uniós szintű előzetes referenciaértékeket felül kell vizsgálni a 2026–2030-as időszakban történő alkalmazásukkal kapcsolatban a meglévő termék-referenciaértékek meghatározásának és rendszerhatárainak esetleges módosítása céljából, irányadó elvként figyelembe véve az anyagok körforgásos felhasználási potenciálját, valamint azt, hogy a referenciaértékeknek függetlennek kell lenniük az alapanyagtól és a termelési folyamat típusától, amennyiben a termelési folyamatok ugyanazt a célt szolgálják. A Bizottságnak törekednie kell arra, hogy a lehető leghamarabb és a 2026-tól 2030-ig tartó időszak kezdete előtt végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el az ingyenes kiosztás felülvizsgált referenciaértékeinek a (2) bekezdés harmadik albekezdésével összhangban történő meghatározása céljából.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (EU) 2023/956 rendelet alkalmazására is figyelemmel nem osztható ki ingyenesen kibocsátási egység az említett rendelet I. mellékletében felsorolt áruk előállításával összefüggésben.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve az (EU) 2023/956 rendelet alkalmazásának első éveiben az említett rendelet I. mellékletében felsorolt áruk előállítása csökkentett mennyiségekben részesül ingyenes kiosztásban. Ezen áruk előállítása tekintetében az ingyenes kiosztást csökkentő tényezőt kell alkalmazni (a továbbiakban: CBAM-tényező). A CBAM-tényezőnek az említett rendelet hatálybalépése és 2025 vége közötti időszakban 100 %-nak kell lennie, és az említett rendelet 36. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett rendelkezések alkalmazásától függően 2026-ban 97,5 %-nak, 2027-ben 95 %-nak, 2028-ban 90 %-nak, 2029-ben 77,5 %-nak, 2030-ban 51,5 %-nak, 2031-ben 39 %-nak, 2032-ben 26,5 %-nak, 2033-ban pedig 14 %-nak kell lennie. 2034-től nem alkalmazandó CBAM-tényező.

Az ingyenes kiosztás csökkentését évente az (EU) 2023/956 rendelet I. mellékletében felsorolt áruk előállítására vonatkozó ingyenes kiosztás iránti igénynek az ezen irányelv 11. cikkének (1) bekezdésében említett vonatkozó időszakban az összes létesítményt érintően kiszámított teljes ingyenes kiosztási igényhez viszonyított átlagos részarányaként kell kiszámítani. A CBAM-tényezőt alkalmazni kell e számítás során.

Az ingyenes kiosztás csökkentéséből származó kibocsátási egységeket a (8) bekezdéssel összhangban az innováció támogatására kell rendelkezésre bocsátani.

▼B

A Bizottság az ezen irányelv 10. cikkének (5) bekezdése alapján az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott éves jelentés keretében 2024. december 31-ig értékeli a CBAM hatálya alá tartozó és az Unióban előállított, az EU ETS-t vagy hasonló szén-dioxid-árazási mechanizmust nem alkalmazó harmadik országokba irányuló exportra szánt árukkal kapcsolatos kibocsátásáthelyezési kockázatokat. A jelentés különösen a CBAM hatálya alá tartozó ágazatokban értékeli a kibocsátásáthelyezés kockázatát, elsősorban a hidrogén szerepét és gyorsított elterjedését, valamint az ezen ágazatok által a globális piacon előállított áruk kereskedelmi forgalmával és beágyazott kibocsátásával kapcsolatos fejleményeket. Amennyiben a jelentés arra a következtetésre jut, hogy az Unióban előállított, az EU ETS-t vagy azzal egyenértékű szén-dioxid-árazási mechanizmust nem alkalmazó harmadik országokba irányuló exportra szánt áruk esetében fennáll a kibocsátásáthelyezés kockázata, a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő az említett kibocsátásáthelyezés kockázatának oly módon történő kezelése érdekében, amely megfelel a Világkereskedelmi Szervezet szabályainak, köztük az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény XX. cikkének, és figyelembe veszi a létesítmények dekarbonizációját az Unióban.”;

c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a harmadik albekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 2026-tól 2030-ig tartó időszakra vonatkozóan a referenciaértékeket az ezen albekezdés a) és d) pontjában foglalt módon, ezen albekezdés e) pontjának figyelembevételével kell meghatározni, a 11. cikkel összhangban a 2021-es és 2022-es évekre benyújtott információk alapján, valamint a 2008 és 2028 között minden egyes év tekintetében alkalmazandó éves csökkentési arány alapján;”;

ii. a harmadik albekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„d) amennyiben az éves csökkentési arány meghaladja a 2,5 %-ot vagy nem éri el a 0,3 %-ot, a 2026-tól 2030-ig tartó időszakra vonatkozó referenciaértékek a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban alkalmazandó referenciaértékek, csökkentve a fenti két százalékos arány közül azzal, amelyik releváns, a 2008 és 2028 közötti minden egyes év tekintetében;

e) a 2026-tól 2030-ig tartó időszakban a forró fémre vonatkozó termék-referenciaérték éves csökkentési arányát nem érinti a referenciaértékek – az (1) bekezdés nyolcadik albekezdése alapján alkalmazandó – meghatározásainak és rendszerhatárainak a változása.”;

iii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ettől eltérően az aromás vegyületek és a szintézisgáz referenciaértékeit ugyanolyan arányban kell módosítani, mint a finomítókra vonatkozó referenciaértékeket annak érdekében, hogy meg lehessen őrizni az egyenlő versenyfeltételeket a termékek gyártói számára.”;

▼B

d) a (3) és a (4) bekezdést el kell hagyni;

e) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az árverésre bocsátott kibocsátási egységek 10. cikkben meghatározott részarányának tiszteletben tartása érdekében minden olyan évben, amikor az ingyenes kiosztások összege nem éri el azt a maximális összeget, amely még kiosztható lenne az árverésre bocsátott kibocsátási egységek arányának fenntartása mellett, az addig az összegig megmaradó kibocsátási egységeket az ingyenes kiosztások csökkenésének megakadályozására vagy korlátozására kell felhasználni az árverésre bocsátott kibocsátási egységek arányának a későbbi években történő fenntartása érdekében. Ugyanakkor amennyiben eléri a maximális összeget, az ingyenes kiosztásokat ennek megfelelően ki kell igazítani. Minden ilyen jellegű kiigazítást egységes módon kell elvégezni. Ugyanakkor azon létesítményeket, amelyek üvegházhatásúgáz-kibocsátási szintje a vonatkozó referenciaértékek tekintetében nem éri el az Unióban az ágazat vagy alágazat létesítményei leghatékonyabb 10 %-ának átlagát egy olyan évben, amelyben a kiigazítás alkalmazandó, mentesíteni kell a kiigazítás alól.”;

f) a (6) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok – e bekezdés második és negyedik albekezdésének megfelelően – pénzügyi intézkedéseket hoznak az olyan ágazatok vagy alágazatok számára, amelyek kitettek a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának olyan jelentős közvetett költségek következtében, amelyek valójában a villamosenergia-árakban megjelenő üvegházhatásúgáz-kibocsátási költségekből származnak, amennyiben az ilyen pénzügyi intézkedéseket össze lehet egyeztetni az állami támogatásra alkalmazandó szabályokkal, és különösen, amelyek nem torzítják indokolatlanul a versenyt a belső piacon. Az elfogadott pénzügyi intézkedések nem kompenzálhatják az e cikk (1) bekezdése szerint megállapított referenciaértékeknek megfelelően ingyenes kiosztással fedezett közvetett költségeket. Amennyiben valamely tagállam a közvetett költségek felmerülésének évére vonatkozóan az árverésből származó, a 10. cikk (3) bekezdésében említett bevétel 25 %-ának megfelelő összegnél nagyobb összeget költ, ismertetnie kell az összeg túllépésének az indokait.”;

g) a (7) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„2021-től kezdve azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket a (19), (20) és (22) bekezdésnek megfelelően nem osztottak ki a létesítmények részére, hozzá kell adni a kibocsátási egységeknek az e bekezdés első albekezdése első mondatának megfelelően elkülönített mennyiségéhez.”;

h) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az e cikk értelmében egyébként ingyenesen kiosztható mennyiségből 345 millió kibocsátási egységet, a 10. cikk értelmében egyébként árverés útján értékesíthető mennyiségből pedig 80 millió kibocsátási egységet, valamint az ingyenes kiosztás e cikk (1a) bekezdésében említett csökkentéséből származó kibocsátási egységeket egy alap (a továbbiakban: az Innovációs Alap) rendelkezésre kell bocsátani azzal a céllal, hogy

▼B

támogassák az olyan alacsony és zéró szén-dioxid-kibocsátású technikák, folyamatok és technológiák innovációját, amelyek jelentősen hozzájárulnak az ezen irányelv hatálya alá tartozó ágazatok dekarbonizációjához, továbbá hozzájárulnak a szennyanyag-mentességi és körforgásossági célkitűzésekhez, ideértve az ilyen technikák, folyamatok és technológiák terjesztésére irányuló projekteket is, azok Unió-szerte történő széles körű bevezetése érdekében. Az ilyen projekteknek jelentős üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési potenciállal kell rendelkezniük, és az Unió 2030-ra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai céljaival összhangban hozzá kell járulniuk az energia- és erőforrás-megtakarításhoz.

A Bizottság előreütemezi az Innovációs Alapból származó kibocsátási egységeket annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő mennyiségű forrás álljon rendelkezésre az innováció ösztönzésére, beleértve az eredmények elterjedését.

Az első albekezdésben említett innovációs támogatásra kell felhasználni azokat a kibocsátási egységeket is, amelyeket azért nem adnak ki légi jármű-üzemeltetőknek, mert azok beszüntették működésüket, és amelyek nem szükségesek az ezen üzemeltetők általi visszaadásban jelentkező hiányok fedezéséhez.

Ezenkívül a 3c. cikk (5) és (7) bekezdésében említett, a 2026-os légiközlekedési kiosztásokhoz kapcsolódó mennyiségből 5 millió kibocsátási egységet az e bekezdés első albekezdése szerinti innovációs támogatásra kell rendelkezésre bocsátani.

Ezenkívül a piaci stabilizációs tartalékból 50 millió ki nem osztott kibocsátási egységgel ki kell egészíteni minden, a 2010/670/EU bizottsági határozat (*) értelmében a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban rendelkezésre álló 300 millió kibocsátási egységből fennmaradó bevételt, és azt kellő időben az e bekezdés első albekezdésében említett innováció támogatására kell felhasználni.

Az Innovációs Alap az I. és a III. mellékletben felsorolt ágazatokra terjed ki, valamint az I. mellékletben felsorolt ágazatokban előállított vagy felhasznált karbonintenzív termékeket, illetve az ezen ágazatokban használt folyamatokat helyettesítő termékekre és folyamatokra, ideértve az innovatív megújulóenergia- és energiatárolási technológiákat, a környezetvédelmi szempontból biztonságos, az éghajlatváltozás mérsékléséhez jelentősen hozzájáruló szén-dioxid-leválasztást és -hasznosítást (CCU), különösen a folyamatokból származó elkerülhetetlen kibocsátásokkal összefüggésben, és segíti a szén-dioxid környezetvédelmi szempontból biztonságos leválasztására, szállítására és geológiai tárolására (CCUS) irányuló projektek létrehozásának és végrehajtásának ösztönzését, különösen az ipari folyamatokból származó elkerülhetetlen kibocsátások esetében, valamint a szén-dioxid légkörből történő közvetlen leválasztását biztonságos, fenntartható és tartós tárolással (DACs), kiegyensúlyozott földrajzi eloszlásban. Az Innovációs Alap támogathatja az áttörést jelentő, innovatív technológiákat és az infrastruktúrát, ideértve a tengeri, a légi, a vasúti és a közúti közlekedési ágazat dekarbonizációja érdekében az alacsony és zéró szén-dioxid-kibocsátású üzemanyagok előállítását is, többek között a közösségi közlekedési formákhoz, például a közforgalmú személyszállításhoz és a távolsági buszközlekedéshez kapcsolódóan.

▼B

A légi közlekedés esetében az Innovációs Alap támogathatja továbbá a villamosítást és a légi közlekedés általános éghajlati hatásainak csökkentésére irányuló intézkedéseket.

A Bizottság különös figyelmet fordít az (EU) 2023/956 rendelet hatálya alá tartozó ágazatokban megvalósuló projektekre, amelyek célja az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák, a CCU, a CCUS, valamint a megújuló energia és az energiatárolás innovációjának oly módon történő támogatása, amely hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez, azzal a céllal, hogy a 2021–2030-as időszakban az ezen ágazatokban megvalósuló projektek részére az e cikk (1a) bekezdése negyedik albekezdésében említett kibocsátási egységek pénzügyi értékével egyenértékű jelentős részt ítéljenek oda. Ezenfelül a Bizottság 2027 előtt pályázati felhívásokat tehet közzé az említett rendelet hatálya alá tartozó ágazatok részére.

A Bizottság különös figyelmet fordít a tengeri hajózási ágazat dekarbonizációjához hozzájáruló projektekre is, és adott esetben az Innovációs Alap pályázati felhívásaiban az e céllal foglalkozó témákat is szerepeltet, többek között a tengeri közlekedés villamosítását és annak teljes éghajlati hatásának, többek között a koromkibocsátásnak a kezelését. Az ilyen pályázati felhívásoknak a projektek kiválasztására alkalmazott kritériumaiban különös figyelmet kell fordítaniuk arra, hogy lehetőség nyíljon a biológiai sokféleség védelmének növelésére, valamint a projektek és a beruházások zaj- és vízszennyezésének csökkentésére.

Az Innovációs Alap a (8a) bekezdéssel összhangban versenyeztetési ajánlattétel útján támogathat projekteket, például CD-ket, CCD-ket vagy rögzített prémiumon alapuló szerződéseket olyan dekarbonizációs technológiák támogatására, amelyek esetében a szén-dioxid-ár esetleg nem elegendő ösztönző.

A Bizottság szinergiákra törekszik az Innovációs Alap és a Horizont Európa között, különösen az európai partnerségek tekintetében, és adott esetben szinergiákra törekszik az Innovációs Alap és más uniós programok között.

A projektek minden tagállam területén jogosultak támogatásra, a kis és közepes méretű projekteket is ideértve, a tengerhasznosítási tevékenységek esetében pedig az Unió számára egyértelmű hozzáadott értékkel rendelkező projektek jogosultak támogatásra. A támogatásban részesülő technológiáknak innovatívnak kell lenniük, és támogatás nélkül ugyanilyen léptékben kereskedelmileg még nem lehetnek életképesek, de áttörést jelentő megoldásokat kell képviselniük, vagy kellően kiforrottnak kell lenniük a kereskedelmi hasznosítást megelőző alkalmazáshoz.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy az Innovációs Alapba szánt kibocsátási egységeket az ezen irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében említett elvekkel és szabályokkal összhangban bocsássák árverésre. Az árverésből származó bevételek az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) 21. cikkének (5) bekezdésével összhangban külső címzett bevételnek minősülnek. Az egy pénzügyi évnél hosszabb időn átívelő intézkedések költségvetési kötelezettségvállalásai több évre, éves részletekre bonthatók fel.

▼B

A Bizottság az Innovációs Alapban való tényleges földrajzi részvétel javítása és a benyújtott projektek általános minőségének javítása érdekében kérésre technikai segítséget nyújt az Innovációs Alap keretébe tartozó projektek tekintetében alacsony tényleges részvételt mutató tagállamoknak azzal a céllal, hogy növelje a kérelmező tagállamok arra irányuló kapacitásait, hogy támogassák a területükön a projekt-előterjesztők erőfeszítéseit abban, hogy az Innovációs Alapból származó finanszírozás iránti kérelmeket nyújtsanak be. A Bizottság törekszik arra, hogy Uniószerre hatékony, minőségen alapuló földrajzi lefedettséget biztosítson az Innovációs Alapból származó finanszírozással kapcsolatban, valamint gondoskodik az elért eredmények átfogó nyomon követéséről és a további szükséges intézkedésekről e tekintetben.

A pályázók beleegyezésétől függően a Bizottság a pályázati felhívás lezárultát követően tájékoztatja a tagállamokat a saját területükön benyújtott, projektek finanszírozására irányuló kérelmekről, és részletes információkkal látja el őket e kérelmekről annak érdekében, hogy megkönnyítse a tagállamok számára a projektek támogatásának koordinálását. Ezenkívül a Bizottság a támogatás odaítélése előtt tájékoztatja a tagállamokat az előzetesen kiválasztott projektek listájáról.

A projekteket átlátható kiválasztási eljárás útján, technológia-semleges módon, az Innovációs Alap e bekezdés első albekezdésében meghatározott célkitűzéseivel összhangban, objektív és átlátható kritériumok alapján kell kiválasztani, annak figyelembevételével, hogy a projektek milyen mértékben járulnak jelentősen hozzá az Unió éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseéhez – amellet, hogy az e bekezdés első albekezdése szerint hozzájárulnak a klímasemlegességre és a körforgásos jellegre vonatkozó célkitűzésekhez –, adott esetben annak figyelembevételével, hogy milyen mértékben járulnak hozzá a kibocsátáscsökkentés eléréséhez jóval a (2) bekezdésben említett referenciaértékek alatt. A projekteknek alkalmasnak kell lenniük arra, hogy azokat széles körben alkalmazzák, illetve arra, hogy az érintett ágazatokban jelentősen csökkentsék a klímasemleges gazdaságra való átállás költségeit. Elsőbbséget kell biztosítani a többféle környezeti hatással foglalkozó innovatív technológiáknak és folyamatoknak. A CCU-t alkalmazó projekteknek nettó kibocsátáscsökkentést kell eredményezniük, és biztosítaniuk kell a szén-dioxid kibocsátásának elkerülését vagy a szén-dioxid tartós tárolását. Pályázati felhívás útján odaítélt vissza nem térítendő támogatások esetében a projektek releváns költségeinek legfeljebb 60 %-a támogatható, amelynek legfeljebb 40 %-a nem kell, hogy attól függjön, hogy hitelesítetten elkerülnek-e az üvegházhatású gázok kibocsátását, feltéve, hogy – figyelembe véve az alkalmazott technológiát – bizonyos előre meghatározott mérőföldkövek teljesülnek. Versenyeztetési ajánlattétel révén nyújtott támogatás, valamint technikai segítségnyújtási támogatás esetén a projektek releváns költségeinek akár 100 %-a is támogatható. A kombinált projektek által kínált, több ágazatra – többek között a közeli területekre – vonatkozó kibocsátáscsökkentési potenciált figyelembe kell venni a projektek kiválasztására alkalmazott kritériumoknál.

Az Innovációs Alap által finanszírozott projektekkel szemben meg kell követelni, hogy osszák meg a tudást más releváns projektekkel, valamint a jogos érdekekkel rendelkező uniós kutatókkal. A tudásmegosztás feltételeit a Bizottság pályázati felhívásokban határozza meg.

▼B

A pályázati felhívásoknak nyílnak és átláthatónak kell lenniük. A pályázati felhívások előkészítése során a Bizottság igyekszik gondoskodni arról, hogy azok valamennyi ágazatot megfelelően lefedjék. A Bizottság intézkedéseket hoz annak biztosítására, hogy a pályázati felhívásokat a lehető legszélesebb körben – és különösen a kis- és középvállalkozások körében – ismertté tegyék.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az Innovációs Alap működésével, többek között a kiválasztási eljárással és kritériumokkal, valamint a támogatható ágazatokkal és a különböző típusú támogatásokra vonatkozó technológiai követelményekkel kapcsolatos szabályok tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan.

E bekezdés mechanizmusa révén nem részesülhet támogatásban olyan projekt, amely az e célra rendelkezésre álló összes kibocsátási egység 15 %-át meghaladó kibocsátással jár. E kibocsátási egységeket a (7) bekezdés szerint kell figyelembe venni.

A Bizottság 2023. december 31-ig, majd azt követően évente jelentést tesz az ezen irányelv 22a. cikkének (1) bekezdésében említett Éghajlatváltozási Bizottságnak az Innovációs Alap végrehajtásáról, amelyben ágazatonként és tagállamonként elemzi azokat a projekteket, amelyek számára támogatást ítéltek oda, valamint az e projektek várható hozzájárulását az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott uniós klímasemlegességi célkitűzéshez. A Bizottság eljuttatja a jelentést az Európai Parlament és a Tanács részére, és azt nyilvánosságra hozza.

(*) A Bizottság 2010/670/EU határozata (2010. november 3.) a szén-dioxid környezetvédelmi szempontból biztonságos leválasztására és geológiai tárolására irányuló kereskedelmi demonstrációs projekteknél, valamint a megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmazott innovatív technológiák demonstrációs projektjeinek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli, a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel létrehozott kereskedelmi rendszere keretében történő finanszírozására vonatkozó kritériumok és intézkedések meghatározásáról (HL L 290., 2010.11.6., 39. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).”;

i) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(8a) A versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus lezárását követően odaítélt CD-k és CCD-k esetében megfelelő fedezetet kell biztosítani az Innovációs Alapban rendelkezésre álló kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó költségvetési kötelezettségvállalások révén, és e költségvetési kötelezettségvállalásokat több évre, éves részletekre lehet

▼B

felbontani. A versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus első két fordulójában CD-kkel és a CCD-kkel kapcsolatos pénzügyi kötelezettség fedezetét teljes mértékben azokkal az előírányzatokkal kell biztosítani, amelyeket az Innovációs Alap számára a (8) bekezdés szerint kiosztott kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek eredményeznek.

A CD-k és a CCD-k végrehajtásából eredő pénzügyi kockázatoknak a Bizottság által végzett minőségi és mennyiségi értékelése alapján, amelyet a versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus első két fordulójának lezárását követően kell elvégezni, és azt követően minden alkalommal, amikor az óvatosság elvével összhangban szükséges, az eszközöket és a nyereséget nem túlbecsülve, valamint a kötelezettségeket és veszteségeket nem alábecsülve, a Bizottság a nyolcadik albekezdésben adott felhatalmazásnak megfelelően dönthet úgy, hogy a CD-kkel és CCD-kkel kapcsolatos pénzügyi kötelezettségnek csak egy részét fedezi az első albekezdésben említett eszközökön keresztül, a fennmaradó részt pedig más módon. A Bizottság törekszik arra, hogy korlátozza az egyéb fedezeti eszközök használatát.

Amennyiben az értékelés arra a következtetésre jut, hogy a CD-k és a CCD-k teljes potenciáljának kiaknázásához más fedezeti eszközökre van szükség, a Bizottság az egyéb fedezeti eszközök kiegyensúlyozott kombinációjára törekszik. Az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 210. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a Bizottság az e bekezdés nyolcadik albekezdésében előírt felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján meghatározza az egyéb fedezeti eszközök használatának mértékét.

A fennmaradó pénzügyi kötelezettséget kellő mértékben fedezni kell, figyelembe véve szükség esetén az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet X. címében foglalt elveket, hozzáigazítva azokat a CD-k és a CCD-k sajátosságaihoz, eltérve az említett rendelet 209. cikke (2) bekezdésének d) és h) pontjától, 210. cikkének (1) bekezdésétől, 211. cikkének (1), (2), (4) és (6) bekezdésétől, 212., 213. és 214. cikkétől, 218. cikkének (1) bekezdésétől, valamint 219. cikkének (3) és (6) bekezdésétől. Adott esetben az egyéb fedezeti eszközöket, a tartalékfeltöltési rátát és a szükséges eltéréseket az e bekezdés nyolcadik albekezdésében előírt, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban kell meghatározni.

A Bizottság az Innovációs Alap számára a (8) bekezdés szerint kiosztott kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek legfeljebb 30 %-át fordíthatja CD-k és CCD-k tartalékfeltöltésére.

A tartalékfeltöltési ráta nem lehet alacsonyabb az uniós költségvetés által a CD-k és a CCD-k tekintetében viselt teljes pénzügyi kötelezettség 50 %-ánál. A tartalékfeltöltési ráta meghatározásakor a Bizottság figyelembe veszi azokat az elemeket, amelyek az Innovációs Alapban rendelkezésre álló előírányzatokon túl csökkenthetik az uniós költségvetést érintő pénzügyi

▼B

kockázatokat, mint például a felelősség tagállamokkal való lehetséges megosztását önkéntes alapon, vagy a magánszektor esetleges viszontbiztosítási mechanizmusát. A Bizottság a tartalékfeltöltési rátát az azt első alkalommal megállapító, felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjától számítva legalább háromévente felülvizsgálja.

A spekulatív kérelmek elkerülése érdekében a versenyeztetési ajánlattételhez való hozzáférés feltételül szabható, hogy a pályázók a szerződés nem teljesítése esetén visszatartandó letétet fizessenek. Ezeket a visszatartott letéteket az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 21. cikkének (5) bekezdése szerint külső címzett bevételként az Innovációs Alapra kell felhasználni. Azt a hozzájárulást, amelyet a kedvezményezett a CD vagy a CCD feltételeivel összhangban a támogatást nyújtó hatóságnak abban az esetben fizetett, ha a referenciaár magasabb, mint a szerződéskötési ár (visszaáramlások), az említett rendelet 21. cikkének (5) bekezdése szerint külső címzett bevételként az Innovációs Alapra kell felhasználni.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelv 23. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt az irányelvet annak érdekében, hogy rendelkezzen egyéb fedezeti eszközökről és adott esetben a tartalékfeltöltési rátáról és az e bekezdés negyedik albekezdésében meghatározott, az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet X. címétől való szükséges további eltérésekről, valamint részletezze ezeket, a versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus működésére vonatkozó szabályokon felül, különösen a letétekkel és a visszaáramlásokkal kapcsolatban.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e bekezdés ötödik albekezdésének oly módon történő módosítása céljából, hogy a CD-k és CCD-k iránti kereslet kielégítése érdekében szükség esetén összesen legfeljebb 20 százalékponttal megemelje az említett albekezdésben említett 30 %-os korlátot, figyelembe véve a versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus első fordulójának tapasztalatait, valamint azt, hogy megfelelő egyensúlyt kell találni a vissza nem térítendő támogatások és az ilyen szerződések között az Innovációs Alapból nyújtott támogatás tekintetében.

Az Innovációs Alapból kapott pénzügyi támogatásnak arányosnak kell lennie az e cikkben meghatározott szakpolitikai célkitűzésekkel, és nem vezethet a belső piac indokolatlan torzulásához. E célból támogatás csak olyan többletköltségek vagy befektetési kockázatok fedezésére nyújtható, amelyeket a szokásos piaci feltételek mellett a befektetők nem képesek viselni.

(8b) Az e cikk értelmében egyébként ingyenesen kiosztható mennyiségből 40 millió kibocsátási egységet, az ezen irányelv 10. cikke értelmében egyébként árverés útján értékesíthető mennyiségből pedig 10 millió kibocsátási egységet az (EU) 2023/955 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott Szociális Klímaalap rendelkezésére kell bocsátani. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a Szociális Klímaalapba szánt kibocsátási egységeket az ezen irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében említett elvekkel és szabályokkal, valamint

▼B

az említett cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban bocsássák árverésre 2025-ben. Az említett árverésből származó bevételek az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 21. cikkének (5) bekezdésével összhangban külső címzett bevételnek minősülnek, és azokat a Szociális Klímaalapra alkalmazandó szabályokkal összhangban kell felhasználni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/955 rendelete (2023. május 10.) a Szociális Klímaalap létrehozásáról és az (EU) 2021/1060 rendelet módosításáról (HL L 130., 2023.5.16., 1. o.).”;

j) a (19) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(19) Nem részesülhet ingyenes kiosztásban olyan létesítmény, amely beszüntette működését. Működésüket beszüntetett létesítményeknek kell tekinteni azon létesítményeket, amelyek üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélye lejárt, vagy azt visszavonták, vagy azon létesítményeket, amelyek tekintetében a működés vagy a működés újrakezdése műszakilag lehetetlen.”;

k) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(22) Ha a 11. cikk (2) bekezdése szerint juttatott ingyenes kiosztások tekintetében kiigazításra van szükség, az ilyen kiigazításokat az e cikk (7) bekezdésének megfelelően elkülönített kibocsátási egységek felhasználásával, vagy az azokhoz való átcsoportosítással kell végrehajtani.”

14. A 10b. cikk (4) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Azon tagállamban, amelynek a 2014-től 2018-ig tartó időszak átlagában a távfűtésből származó kibocsátásai ilyen eredetű uniós összkibocsátáson belüli részarányának és az adott tagállam GDP-je uniós teljes GDP-hez viszonyított arányának a hányada meghaladja az ötöt, a 10a. cikk alapján meghatározott mennyiség 30 %-ának megfelelő további ingyenes kiosztást kell biztosítani a távfűtés számára a 2026-tól 2030-ig tartó időszakra vonatkozóan, feltéve, hogy az említett további ingyenes kiosztás értékével megegyező beruházási volument fektetnek be a kibocsátások 2030 előtti jelentős, az e bekezdés harmadik albekezdésében említett klímasemlegességi tervekkel összhangban történő csökkentése érdekében, valamint hogy az említett albekezdés b) pontjában említett célok és mérföldkövek elérését megerősíti az e bekezdés negyedik albekezdésével összhangban elvégzett hitelesítés.

2024. május 1-jéig a távfűtési üzemeltetők klímasemlegességi tervet dolgoznak ki azon létesítményekre vonatkozóan, amelyek tekintetében e bekezdés második albekezdésével összhangban további ingyenes kiosztást kérelmeznek. Az említett tervnek összhangban kell állnia az (EU) 2021/1119 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében megállapított klímasemlegességi célkitűzéssel, és meg kell határoznia a következőket:

a) a klímasemlegesség 2050-ig létesítményi vagy vállalati szinten történő elérését célzó intézkedések és beruházások, a széndioxid-kibocsátás ellentételezésére szolgáló egységek felhasználásának kizárásával;

▼B

- b) azok a köztes célok és mérőföldkövek, amelyek a klímasemlegesség ezen albekezdés a) pontja szerinti elérése terén megvalósult előrehaladás mérésére szolgálnak 2025. december 31-ig, azt követően minden ötödik év december 31-éig;
- c) az ezen albekezdés a) pontjában említett egyes intézkedések és beruházások hatásainak becslése az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése tekintetében.

Az e bekezdés harmadik albekezdésének b) pontjában említett célok és mérőföldkövek elérését a 2025. december 31-ig tartó időszak és azt követően minden ötödik év december 31-ig tartó időszak tekintetében ellenőrizni kell a 15. cikkben előírt hitelesítési és akkreditációs eljárásokkal összhangban. Az e bekezdés első albekezdésében említett mennyiségen túl nem osztható ki ingyenes kibocsátási egység, ha a 2025 végéig tartó időszak vagy a 2026-tól 2030-ig tartó időszak tekintetében nem ellenőrizték a köztes célok és mérőföldkövek elérését.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e bekezdés harmadik albekezdésének a), b) és c) pontjában említett információk minimális tartalmának, valamint az említett albekezdésben és a 10a. cikk (1) bekezdésének ötödik albekezdésében említett klímasemlegességi tervek formátumának meghatározása céljából. A Bizottság szinergiákra törekszik az uniós jogban előírt hasonló tervekkel. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

15. A 10c. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A tagállamok előírják a kedvezményezett villamosenergia-termelő létesítményeknek és hálózatüzemeltetőknek, hogy minden év február 28-ig tegyenek jelentést a kiválasztott beruházásaik megvalósításáról, és ebben térjenek ki többek között az ingyenes kiosztás és a felmerült beruházási kiadás egyenlegére és a támogatott beruházások típusaira. A tagállamok jelentést nyújtanak be erről a Bizottságnak, a Bizottság pedig nyilvánosságra hozza ezeket a jelentéseket.”

16. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„10ca. cikk

Kibocsátási egységek átmeneti ingyenes kiosztására vonatkozó előrehozott határidő az energetikai ágazat modernizációja érdekében

A 10c. cikktől eltérve az érintett tagállamok csak a 2024. december 31-ig végrehajtott beruházásokra vonatkozóan adhatnak az említett cikkel összhangban átmeneti ingyenes kiosztást a létesítményeknek. Az érintett tagállamok számára a 10c. cikkel összhangban a 2021-től 2030-ig tartó időszakban rendelkezésre álló, az ilyen beruházásokra fel nem használt kibocsátási egységeket az adott tagállam által meghatározott arányban:

- a) hozzá kell adni az érintett tagállam által a 10. cikk (2) bekezdése értelmében árverésre bocsátandó kibocsátási egységek teljes mennyiségéhez; vagy
- b) a 10d. cikkben említett Modernizációs Alap keretében beruházások támogatására kell felhasználni, a 10d. cikk (4) bekezdésében említett kibocsátási egységekből származó bevételekre alkalmazandó szabályokkal összhangban.

▼B

Az érintett tagállam 2024. május 15-ig értesíti a Bizottságot a 10. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontja, valamint – a 10d. cikk (4) bekezdésének második mondatától eltérve – a 10d. cikk alapján felhasználandó kibocsátási egységek megfelelő mennyiségéről.”

17. A 10d. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2021-től 2030-ig tartó időszakra létre kell hozni egy alapot (a továbbiakban: a Modernizációs Alap), amely a kedvezményezett tagállamok által javasolt olyan beruházásokat támogatja – beleértve a kisebb beruházási projektek finanszírozását is –, amelyek célja az energetikai rendszerek korszerűsítése és az energiahatékonyság növelése. A Modernizációs Alapot a kibocsátási egységek árverésre bocsátása révén kell finanszírozni, a 10. cikkben foglaltak szerint, az ott meghatározott kedvezményezett tagállamok javára.

A támogatott beruházásoknak összhangban kell lenniük ezen irányelv célkitűzéseivel, az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i bizottsági közlemény és az (EU) 2021/1119 rendelet célkitűzéseivel, valamint a Párizsi Megállapodásban megfogalmazott hosszú távú célkitűzésekkel. A kedvezményezett tagállamok adott esetben felhasználhatják a Modernizációs Alap forrásait az Unió szomszédos határ régióit érintő beruházások finanszírozására. A Modernizációs Alapból nem nyújtható támogatás fosszilis tüzelőanyagokat felhasználó energiatermelő létesítmények számára. Ennek ellenére az e cikk (4) bekezdése szerinti értesítés hatálya alá tartozó kibocsátási egységekből származó bevétel fordítható gáznemű fosszilis tüzelőanyagokkal kapcsolatos beruházásokra.

Emellett az ezen irányelv 10. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett kibocsátási egységekből származó bevétel – amennyiben a tevékenység az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében környezeti szempontból fenntarthatónak minősül, és az energiabiztonság biztosításának okából kellően indokolt – felhasználható gáznemű fosszilis tüzelőanyagok bevonásával járó beruházásokra, feltéve, hogy a kibocsátási egységeket energiatermelés esetében 2027. december 31. előtt, a gáz értékláncon belül hátrébb történő (downstream) felhasználásával járó beruházások esetében pedig 2028. december 31. előtt bocsátják árverésre.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.);

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 10. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett kibocsátási egységekből és az e cikk (4) bekezdése szerinti értesítés hatálya alá tartozó kibocsátási egységekből származó bevételek legalább 80 %-át, valamint a 10. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében említett kibocsátási egységekből származó bevételek legalább 90 %-át a következő beruházások támogatására kell felhasználni:

a) a megújuló forrásokból, többek között a megújuló hidrogénből származó villamosenergia-termelés és -felhasználás;

▼B

- b) a megújuló energiaforrásokból történő fűtés és hűtés;
 - c) a teljes energiafelhasználás csökkentése energiahatékonyság révén, többek között az ipar, a közlekedés, az épületek, a mezőgazdaság és a hulladékgazdálkodás területén;
 - d) energiatárolás és az energiahálózatok – ezen belül a kereslet-oldali szabályozás, a távfűtési vezetékek és a villamosenergia-átviteli hálózatok – korszerűsítése, valamint a tagállamok közötti összeköttetések bővítése és a kibocsátásmentes mobilitást szolgáló infrastruktúra;
 - e) az alacsony jövedelmű háztartások támogatása, többek között a vidéki és a távoli területeken az energiaszegénység kezelése és fűtési rendszereik korszerűsítése érdekében; továbbá
 - f) igazságos átmenet a kedvezményezett tagállamok széndioxid-függő régióiban, hogy támogatni lehessen a munkavállalók átirányítását, átképzését és továbbképzését, az oktatást, az álláskeresési kezdeményezéseket és az induló vállalkozásokat, a civil társadalommal és a szociális partnerekkel egyeztetve, összhangban a 2021/1056/EU rendelet 8. cikke (2) bekezdése első albekezdésének k) pontja szerinti területi igazságos átmenet tervben szereplő vonatkozó tagállami intézkedésekkel, és adott esetben hozzájárulva azokhoz.”;
- c) a (11) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(11) A beruházási bizottságnak évente jelentést kell tennie a Bizottság számára a beruházások értékelésével összefüggésben szerzett tapasztalatokról, különösen a kibocsátáscsökkentések és a kibocsátáscsökkentési költségek tekintetében. A Bizottság 2024. december 31-ig – a beruházási bizottság megállapításait figyelembe véve – felülvizsgálja a projekteknek a (2) bekezdésben említett területeit, valamint azt, hogy a beruházási bizottság mire alapozza ajánlásait.

A beruházási bizottság gondoskodik az éves jelentés közzétételéről. A Bizottság továbbítja az éves jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

18. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„10f. cikk

A jelentős károkozás elkerülésének elve

2025 január 1-től a kedvezményezett tagállamok és a Bizottság az ezen irányelv 10a. cikke (8) bekezdésének megfelelően az Innovációs Alapba szánt kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből keletkező bevételeket, valamint az ezen irányelv 10. cikke (1) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésében említett kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételeket az (EU) 2020/852 rendelet 17. cikkében meghatározott, jelentős károkozás elkerülését célzó kritériumokkal összhangban használják fel, amennyiben e bevételeket olyan gazdasági tevékenységre használják fel, amelyre vonatkozóan az említett rendelet 10. cikke (3) bekezdésének b) pontja alapján technikai vizsgálati kritériumokat határoztak meg annak megállapítására, hogy egy gazdasági tevékenység jelentősen károsít-e egy vagy több releváns környezeti célkitűzést.”

▼B

19. A 11. cikk (2) bekezdésében a „február 28-ig” dátum helyébe „június 30-ig” lép.

20. A IV. fejezet címe helyébe a következő cím lép:

„A légi közlekedésre, a tengeri közlekedésre és a helyhez kötött létesítményekre alkalmazandó rendelkezések”

21. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy egy másik tagállam illetékes hatósága által kiadott egységeket elismerjék az üzemeltető, a légijármű-üzemeltető vagy a hajózási társaság (3) bekezdés szerinti kötelezettségeinek teljesítése céljára”;

b) a (2a) bekezdést el kell hagyni;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok, az igazgatásért felelős tagállamok és a hajózási társaságok tekintetében felelős igazgatási hatóságok biztosítják, hogy minden év szeptember 30-ig:

a) minden létesítmény üzemeltetője visszaadjon annyi kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évben az adott létesítményből származó, a 15. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátás;

b) minden légijármű-üzemeltető visszaadjon annyi kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évi, a 15. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátása;

c) minden hajózási társaság visszaadjon annyi kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évi, a 3ge. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátása.

A tagállamok, az igazgatásért felelős tagállamok és a hajózási társaságok tekintetében felelős igazgatási hatóságok biztosítják, hogy az első albekezdésnek megfelelően visszaadott kibocsátási egységeket ezt követően töröljék.”;

d) a szöveg a (3) bekezdés után a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3-e) A (3) bekezdés első albekezdésének c) pontjától eltérve, a hajózási társaságok a jégosztályú hajókból 2030. december 31-ig keletkező hitelesített kibocsátásuknál 5 %-kal kevesebb kibocsátási egységet is visszaadhatnak, feltéve hogy az ilyen hajók a 25/7. HELCOM-ajánlás alapján megállapított IA, IA Super vagy azzal egyenértékű jégosztályba tartoznak.

Amennyiben a hitelesített kibocsátásokhoz képest kevesebb kibocsátási egységet adnak vissza, mihamarabb a hitelesített kibocsátások és a visszaadott kibocsátási egységek közötti különbséget az egyes évekre vonatkozóan megállapították, a kibocsátási egységek e különbségnek megfelelő mennyiségét törölni kell a 10. cikk szerinti árverésre bocsátás helyett.

▼B

(3-d) Az e cikk (3) bekezdése első albekezdésének c) pontjától és a 16. cikktől eltérve a Bizottság valamely tagállam kérésére végrehajtási jogi aktus útján előírja, hogy a tagállamok tekintsék úgy, hogy az említett rendelkezésekben meghatározott követelmények teljesülnek, valamint hogy ne hozzanak intézkedéseket a hajózási társaságok ellen a 2030. december 31-ig kibocsátott, olyan utakból származó kibocsátások tekintetében, amelyeket üdülőhajóktól eltérő személyhajók, illetve ro/pax hajók bonyolítanak le az adott kérelmező tagállam joghatósága alá tartozó, a szárazfölddel közúti vagy vasúti összeköttetéssel nem rendelkező szigeten található kikötő, valamint a 2022-ben rendelkezésre álló legfrissebb legjobb adatok szerint 200 000 állandó lakosnál kevesebb állandó lakossal rendelkező és az ugyanazon tagállamnak a joghatósága alá tartozó kikötő között, valamint az ilyen hajóknak az ilyen utakhoz kapcsolódó kikötőhelyi tevékenységeiből származó kibocsátások tekintetében.

A Bizottság közzéteszi az első albekezdésben említett szigetek és az érintett kikötők jegyzékét, és azt naprakészen tartja.

(3-c) Az e cikk (3) bekezdése első albekezdésének c) pontjától és a 16. cikktől eltérve a Bizottság két olyan tagállam közös kérésére, amelyek közül az egyik tagállamnak nincs szárazföldi határa másik tagállammal, a másik tagállam pedig az ilyen szárazföldi határral nem rendelkező tagállamhoz a földrajzilag legközelebb eső tagállam, végrehajtási jogi aktus útján előírja, hogy a tagállamok tekintsék úgy, hogy az említett rendelkezésekben meghatározott követelmények teljesülnek, valamint hogy ne hozzanak intézkedéseket a hajózási társaságok ellen a 2030. december 31-ig kibocsátott, olyan utakból származó kibocsátások tekintetében, amelyeket személyhajók, illetve ro/pax hajók tesznek meg a két tagállam közötti, a közös kérelemben meghatározott transznacionális közszolgáltatási szerződés vagy transznacionális közszolgáltatási kötelezettség keretében, valamint az ilyen hajóknak az ilyen utakhoz kapcsolódó kikötőhelyi tevékenységeiből származó kibocsátások tekintetében.

(3-b) A kibocsátási egységek visszaadására vonatkozó kötelezettség nem áll fenn azon kibocsátások tekintetében, amelyeket 2030. december 31-ig egy tagállam legkülső régiójában található kikötő és egy ugyanazon tagállamban található kikötő közötti utakon bocsátottak ki – az ugyanazon tagállam valamely legkülső régióján belüli utakat és az ugyanazon tagállam legkülső régióiban található kikötők közötti utakat is beleértve –, valamint az ilyen hajóknak az ilyen utakhoz kapcsolódó kikötőhelyi tevékenységeiből származó kibocsátások tekintetében.”;

e) a (3-a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3-a) Az EU ETS környezeti integritásának védelme érdekében az EU ETS-ben részt vevő üzemeltetőknek, légitársaságoknak és hajózási társaságoknak – amennyiben és ameddig szükséges – tilos olyan tagállam által kiadott egységeket használniuk, amely tekintetében elévülnek az üzemeltetők, légitársaságokra és hajózási társaságokra vonatkozó kötelezettségek. A 19. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak tartalmazniuk kell azokat az intézkedéseket, amelyek az e bekezdésben említett esetekben szükségesek.”;

f) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3b) A kibocsátási egységek visszaadására vonatkozó kötelezettség nem merül fel az olyan üvegházhatású gázok kibocsátása tekintetében, amelyekről úgy tekinthető, hogy azokat leválasztották és olyan módon használták fel, hogy stabil kémiai

▼B

kötésbe kerültek valamely termékben, így nem kerülhetnek be a légkörbe rendeltetésszerű használat mellett, beleértve bármely olyan szokásos tevékenységet, amelyre a termék életciklusát követően kerül sor.

A Bizottság ezen irányelv kiegészítése céljából a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el azon követelményekre vonatkozóan, amelyek alapján úgy kell tekinteni, hogy az üvegházhatású gázok stabil kémiai kötésbe kerültek valamely termékben az e bekezdés első albekezdésében említettek szerint.”;

g) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az egységeket birtokosuk kérésére bármikor törölni lehessen. Amennyiben területükön kiegészítő nemzeti intézkedések következtében villamosenergia-termelő létesítmények bezárására kerül sor, akkor a tagállamok az általuk a 10. cikk (2) bekezdésében említett, árverésre bocsátandó kibocsátási egységek összmenyiségéből származó egységeket törölhetik – és hangsúlyosan ajánlott így tenniük – a bezárást megelőző öt évben az érintett létesítmény átlagos hitelesített kibocsátásának megfelelő mennyiség erejéig. Az érintett tagállam a 10. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban tájékoztatja a Bizottságot a tervezett törlésről vagy a törlés elmaradásának indokairól.”

22. A 14. cikk (1) bekezdésében az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységekből származó kibocsátások és – adott esetben – tevékenységi adatok nyomon követésére és jelentésére vonatkozó részletes szabályokról, valamint az ezen irányelv alapján jelentett kibocsátásokkal érintett útvonalakon a légi közlekedés széndioxid-kibocsátástól eltérő kibocsátásainak hatásairól, amely szabályok az ezen irányelv IV. mellékletében meghatározott nyomonkövetési és jelentési elveken, valamint az e cikk (2) és (5) bekezdésében meghatározott követelményeken alapulnak. E végrehajtási jogi aktusoknak meg kell határozniuk az egyes üvegházhatású gázok globális felmelegedési potenciálját is, és figyelembe kell venniük a légiközlekedési széndioxid-kibocsátástól eltérő kibocsátásainak hatásaira vonatkozó naprakész tudományos ismereteket az e kibocsátások és hatásaik – beleértve a légi közlekedés széndioxid-kibocsátástól eltérő kibocsátásainak hatásait is – nyomon követésére és jelentésére vonatkozó követelményekben. Ezek a végrehajtási jogi aktusok a biomassza felhasználására vonatkozóan rendelkeznek az (EU) 2018/2001 irányelv által meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok alkalmazásáról, az ezen irányelv szerinti alkalmazáshoz szükséges kiigazításokkal együtt annak érdekében, hogy az ilyen biomassza nulla besorolású legyen. E jogi aktusok meghatározzák, hogy hogyan kell elszámolni a nulla besorolású és a nem nulla besorolású források keverékéből származó kibocsátások tárolását. Azt is meghatározzák, hogy hogyan kell elszámolni a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagokból származó kibocsátásokat, biztosítva az ilyen kibocsátások elszámolását és a kettős elszámolás elkerülését.”

▼B

23. A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják a kibocsátási egység visszaadására vonatkozó, ezen irányelv szerinti követelményeket megsértő üzemeltetők, légi jármű-üzemeltetők és hajózási társaságok névsorának közzétételét.”;

b) a (3) bekezdésben az „április 30-ig” szövegrész helyébe „szeptember 30-ig” szövegrész lép;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdésben meghatározott bírságokat a hajózási társaságokra is alkalmazni kell.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(11a) Azon hajózási társaság vonatkozásában, amely két vagy több egymást követő jelentési időszak során nem felelt meg a visszaadási kötelezettségeknek, és amennyiben egyéb végrehajtási intézkedésekkel sem sikerült biztosítani a megfelelést, az érkezési kikötő szerinti tagállam illetékes hatósága – miután lehetőséget adott az érintett hajózási társaságnak észrevételei megtételére – kiutasítási határozatot hozhat, amelyről értesíti a Bizottságot, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséget (EMSA), a többi tagállamot és az érintett lobogó szerinti államot. Az ilyen kiutasítási határozat meghozatalát követően – azon tagállam kivételével, amelynek lobogója alatt a hajó közlekedik – valamennyi tagállam megtagadja az érintett hajózási társaság felelősségi körébe tartozó hajóknak a kikötőbe való belépését mindaddig, amíg a hajózási társaság nem teljesíti a 12. cikk szerinti visszaadási kötelezettségeit. Amennyiben a hajó valamely tagállam lobogója alatt közlekedik, és belép annak kikötőjébe, vagy ott tartózkodik, az érintett tagállam – miután lehetőséget adott az érintett hajózási társaságnak észrevételei megtételére – feltartóztatja a hajót mindaddig, amíg a hajózási társaság nem teljesíti visszaadási kötelezettségeit.

Amennyiben az első albekezdésben említett hajózási társaság hajója annak tagállamnak a kikötőjében tartózkodik, amelynek lobogója alatt a hajó közlekedik, az érintett tagállam – miután lehetőséget adott az érintett hajózási társaságnak észrevételei megtételére – feltartóztatási határozatot hozhat mint lobogó szerinti állam, amíg a hajózási társaság nem teljesíti visszaadási kötelezettségeit. A tagállam erről értesíti a Bizottságot, az EMSA-t és a többi tagállamot. Az ilyen, lobogó szerinti államként hozott feltartóztatási határozat következményeként minden tagállam meghozza ugyanazokat az intézkedéseket, amelyek meghozatalára az első albekezdés második mondata szerinti kiutasítási határozat meghozatalát követően köteles.

Ez a bekezdés nem érinti a vészhelyzetben lévő hajókra alkalmazandó nemzetközi tengerészeti szabályokat.”

▼B

24. A 18b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18b. cikk

A Bizottság, az EMSA és más illetékes szervezetek által nyújtott támogatás

(1) A Bizottság, az igazgatásért felelős tagállam, valamint a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságok a 3c. cikk (4) bekezdése, a 3g., a 3gd., a 3ge., a 3gf., a 3gg. és a 18a. cikk szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében kérhetik az EMSA vagy más illetékes szervezet segítségét, és az említett szervezetekkel e célból bármely megfelelő megállapodást megköthetnek.

(2) A Bizottság – az EMSA segítségével – törekedik arra, hogy megfelelő eszközöket és iránymutatást dolgozzon ki az ezen irányelvnek a tengeri közlekedésre való alkalmazásával kapcsolatos hitelesítési és végrehajtási tevékenységek megkönnyítésére és koordinálására. Az ilyen iránymutatásokat és eszközöket lehetőség szerint a tagállamok és a hitelesítők rendelkezésére kell bocsátani információmegosztás céljából, valamint az ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedések hatékony végrehajtásának jobb biztosítása érdekében.”

25. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottságnak a 3c. cikk (6) bekezdésében, a 3d. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (4) bekezdésében, a 10a. cikk (1), (8) és (8a) bekezdésében, a 10b. cikk (5) bekezdésében, a 12. cikk (3b) bekezdésében, a 19. cikk (3) bekezdésében, a 22. cikkben, a 24. cikk (3) bekezdésében, a 24a. cikk (1) bekezdésében, a 25a. cikk (1) bekezdésében, a 28c. cikkben és a 30j. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2018. április 8-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3c. cikk (6) bekezdésében, a 3d. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (4) bekezdésében, a 10a. cikk (1), (8) és (8a) bekezdésében, a 10b. cikk (5) bekezdésében, a 12. cikk (3b) bekezdésében, a 19. cikk (3) bekezdésében, valamint a 22. cikkben, a 24. cikk (3) bekezdésében, a 24a. cikk (1) bekezdésében, a 25a. cikk (1) bekezdésében, a 28c. cikkben és a 30j. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A 3c. cikk (6) bekezdése, a 3d. cikk (3) bekezdése, a 10. cikk (4) bekezdése, a 10a. cikk (1), (8) vagy (8a) bekezdése, a 10b. cikk (5) bekezdése, a 12. cikk (3b) bekezdése, a 19. cikk (3) bekezdése, a 22. cikk, a 24. cikk (3) bekezdése, a 24a. cikk (1) bekezdése, a 25a. cikk (1) bekezdése, a 28c. cikk vagy a 30j. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az

▼B

Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

26. A 29. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„29. cikk

A szén-dioxid-piac jobb működésének biztosítását szolgáló jelentés

Ha a szén-dioxid-piacról szóló, a 10. cikk (5) és (6) bekezdésében említett rendszeres jelentések arra vonatkozó bizonyítékokat tartalmaznak, hogy a szén-dioxid-piac nem a megfelelő módon működik, akkor a Bizottságnak három hónapon belül jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára. A jelentést adott esetben olyan jogalkotási javaslatok kísérhetik, amelyek célja a szén-dioxid-piac – többek között a kapcsolódó származtatott termékek piacának – átláthatóságának és integritásának növelése, valamint az e piac működésének javítását, valamint a piaci visszaélések megelőzésének és felderítésének erősítését célzó korrekciós intézkedések kezelése.”

27. A 29a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„29a. cikk

Intézkedések túlzott mértékű áringadozások esetén

(1) Ha az előző hat naptári hónapban a kibocsátási egységek átlagára meghaladja az előző kétéves referencia-időszak átlagárának 2,4-szeresét, az (EU) 2015/1814 határozat 1. cikkének (7) bekezdésével összhangban 75 millió kibocsátási egységet fel kell szabadítani a piaci stabilizációs tartalékból.

A kibocsátási egységek e bekezdés első albekezdésében említett ára a II. és a III. fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek esetében a 10. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban lebonyolított árveréseken kialakult ár.

Az első albekezdésben említett előző kétéves referencia-időszak az ugyanazon albekezdésben említett hat naptári hónapos időszak első hónapja előtt végződő kétéves időszak.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésében foglalt feltétel teljesül, és a (2) bekezdés nem alkalmazandó, a Bizottság erről értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, amelyben feltünteti azt az időpontot, amikor a feltétel teljesült.

▼B

A Bizottság minden hónapban az első három munkanapon belül közzéteszi az előző hat naptári hónapra vonatkozóan a kibocsátási egységek átlagárát és az előző két éves referencia-időszakra vonatkozóan a kibocsátási egységek átlagárát. Amennyiben nem teljesül az első albekezdésben említett feltétel, a Bizottság azt a szintet is közzéteszi, amelyet a kibocsátási egységek átlagárának a következő hónapban el kellene érnie ahhoz, hogy teljesüljön az említett albekezdésben említett feltétel.

(2) Amennyiben teljesül a kibocsátási egységeknek a piaci stabilizációs tartalékból történő felszabadítására vonatkozó, az (1) bekezdés szerinti feltétel, az említett bekezdésben említett feltétel csak az előző felszabadítás végét követő legalább tizenkét hónap elteltével tekinthető ismét teljesítettnek.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett intézkedések alkalmazására vonatkozó részletes rendelkezéseket a 10. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban kell megállapítani.”

28. A 30. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezt az irányelvet a nemzetközi fejlemények és a Párizsi Megállapodásban meghatározott hosszú távú célkitűzések elérése érdekében tett erőfeszítések, valamint az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felelősségi Konferenciáiból eredő bármely vonatkozó kötelezettségvállalás fényében felül kell vizsgálni.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A más meghatározó gazdaságokban végrehajtott éghajlat-politikai intézkedések fényében felül kell vizsgálni az olyan energiaigényes iparágak támogatása érdekében hozott intézkedéseket is, amelyek az ezen irányelv 10a. és 10b. cikkében említett kibocsátásáthelyezés szempontjából kitettek lehetnek. Ezzel összefüggésben a Bizottság megfontolja azt is, hogy szükséges-e a közvetett költségek kompenzációjára vonatkozó intézkedések további harmonizációja. A CBAM-ágazatokra alkalmazandó intézkedéseket az (EU) 2023/956 rendelet alkalmazásának fényében folyamatosan felül kell vizsgálni. A Bizottság 2028. január 1-je előtt, majd azt követően két évente az említett rendelet 30. cikkének (6) bekezdése alapján az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtandó jelentései részeként értékeli a CBAM hatását a kibocsátásáthelyezés kockázatára, többek között az exporttal kapcsolatban.

A jelentésben értékelni kell, hogy szükség van-e további – többek között jogalkotási – intézkedések meghozatalára a kibocsátásáthelyezési kockázati kezelése érdekében. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslat kíséri.”;

c) az (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság a Párizsi Megállapodás alapján elvégzett minden egyes globális értékelés alkalmával jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e további – többek között az ezen irányelv 9. cikkében említett lineáris tényezővel kapcsolatban – uniós szakpolitikákra és intézkedésekre az üvegházhatású gázoknak az Unió és tagállamai által vállalt csökkentése érdekében. A Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatokat terjeszthet az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelv módosítására,

▼B

különösen az (EU) 2021/1119 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzésnek és az említett rendelet 4. cikkében meghatározott uniós éghajlat-politikai céloknak való megfelelés biztosítása érdekében. Jogalkotási javaslatainak elkészítése során a Bizottság e célból többek között figyelembe veszi az említett rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében említett, az üvegházhatású gázokkal kapcsolatos, a 2030 és 2050 közötti időszakra szóló tervezett indikatív uniós költségvetést.”;

d) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A Bizottság 2026. július 31-ig jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a következő kérdésekről, és ahhoz esetben jogalkotási javaslatot és hatásvizsgálatot csatol:

a) a légkörből eltávolított, biztonságosan és tartósan tárolt üvegházhatású gázokból származó negatív kibocsátások elszámolásának és e negatív kibocsátásoknak a kibocsátáskereskedelem hatálya alá vonásának módja, beleértve adott esetben e bevonás egyértelmű körét és szigorú kritériumait, valamint biztosítékokat annak biztosítása érdekében, hogy az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott uniós éghajlat-politikai célokkal összhangban az ilyen eltávolítások ne ellentételezzék a szükséges kibocsátáscsökkentéseket;

b) az I. mellékletben szereplő tevékenységekre vonatkozó 20 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményre vonatkozó küszöbértékek 2031-től történő csökkentésének megvalósíthatósága;

c) az, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi üvegházhatásúgáz-kibocsátást ténylegesen figyelembe veszik-e, és ténylegesen elkerülnek-e a kettős elszámolást; különösen értékeli a 12. cikk (3b) bekezdésében említett módszertől eltérő módon leválasztottnak és valamely termékben hasznosítottként tekintett üvegházhatásúgáz-kibocsátások elszámolását.

(6) Ezen irányelvnek az e cikk (1), (2) és (3) bekezdése szerinti felülvizsgálata során a Bizottság elemzi, hogy miként lehet kapcsolatot teremteni az EU ETS és más szén-dioxid-piacok között anélkül, hogy ez akadályozná az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott klímasemlegességi célkitűzés és uniós éghajlat-politikai célok elérését.

(7) A Bizottság 2026. július 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megvizsgálja a településhulladék-égető létesítmények EU ETS-be való felvételének megvalósíthatóságát, többek között azzal a céllal, hogy 2028-tól bekerüljenek a rendszerbe, és amelyben értékeli, hogy szükség lehet-e arra, hogy egy tagállamnak lehetősége legyen

▼B

2030. december 31-ig a kívülmaradás mellett dönteni. E tekintetben a Bizottság figyelembe veszi annak fontosságát, hogy valamennyi ágazat hozzájáruljon a kibocsátás csökkentéséhez, valamint azt, hogy a hulladék potenciálisan az Unióban található hulladéklerakókban való elhelyezés és a harmadik országokba irányuló hulladékexport felé terelődik. A Bizottság emellett figyelembe vesz olyan releváns kritériumokat, mint a belső piacra gyakorolt hatások, a verseny lehetséges torzulásai, a környezeti integritás, a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) célkitűzéseivel való összhang, valamint a kibocsátások nyomon követése és kiszámítása tekintetében a megbízhatóság és pontosság. A Bizottság adott esetben és az említett irányelv 4. cikkének sérelme nélkül az említett jelentéshez jogalkotási javaslatot csatol az e fejezetben foglalt rendelkezéseknek az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekre, valamint a települési hulladék-égető létesítmények tekintetében további kibocsátási egységek kiosztására és kiadására történő alkalmazása céljából, valamint a potenciális elterelés megelőzése céljából.

Az első albekezdésben említett jelentésben a Bizottság megvizsgálja annak lehetőségét is, hogy az EU ETS-be más hulladékgazdálkodási folyamatokat is bevonjanak, különösen az olyan hulladéklerakókat, amelyek metán és dinitrogén-oxid kibocsátását okozzák az Unióban. A Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot is csatolhat e jelentéshez annak érdekében, hogy az ilyen egyéb hulladékgazdálkodási folyamatokat beépítse az EU ETS-be.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).”

29. A szöveg a 30. cikk után a következő fejezettel egészül ki:

„IVa. fejezet

Az épület-, közúti közlekedési és további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszer

30a. cikk

Hatály

E fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni a kibocsátásokra, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekre, a kibocsátási egységek kiadására és visszaadására, a nyomon követésre, a jelentésre és a hitelesítésre a III. mellékletben említett tevékenység tekintetében. E fejezet nem alkalmazandó a II. és a III. fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra.

30b. cikk

Üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy 2025. január 1-jétől egyetlen szabályozott jogalany se végezhesse a III. mellékletben említett tevékenységet, ha nem rendelkezik az illetékes hatóság által az e cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban kiadott engedéllyel.

(2) A szabályozott jogalany az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, e fejezetnek megfelelő engedély iránt az illetékes hatósághoz benyújtott, e cikk (1) bekezdése szerinti kérelme legalább a következők leírását tartalmazza:

▼B

- a) a szabályozott jogalany;
- b) az általa szabad forgalomba bocsátott és a III. mellékletben említett ágazatokban égetésre használt tüzelőanyagok típusa, valamint azok az eszközök, amelyeken keresztül ezeket a tüzelőanyagokat szabad forgalomba bocsátják;
- c) a III. mellékletben említett tevékenység céljára szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok végfelhasználása vagy végfelhasználásai;
- d) a 14. és a 30f. cikkben említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban a kibocsátások nyomon követése és jelentése céljából tervezett intézkedések;
- e) az e bekezdés a)–d) pontjában említett megadott információk nem technikai jellegű összefoglalása.

(3) Az illetékes hatóság akkor állítja ki az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyt, amely feljogosítja az e cikk (1) bekezdésében említett szabályozott jogalanyt a III. mellékletben említett tevékenységre, amennyiben meggyőződött arról, hogy a jogalany képes a III. melléklet alapján szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségeknek megfelelő kibocsátások nyomon követésére és jelentésére.

(4) Az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) a szabályozott jogalany neve és címe;
- b) azon eszközök leírása, amelyekkel a szabályozott jogalany az e fejezet hatálya alá tartozó ágazatokban szabad forgalomba bocsátja a tüzelőanyagokat;
- c) a szabályozott jogalany által az e fejezet hatálya alá tartozó ágazatokban szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok jegyzéke;
- d) a 14. cikkben említett végrehajtási jogi aktusokban megállapított követelményeknek eleget tevő nyomonkövetési terv;
- e) a 14. cikkben említett végrehajtási jogi aktusokban megállapított jelentéstételi követelmények;
- f) kötelezettség az egyes naptári években az e fejezet szerint kiadott, a 15. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátással egyenlő mennyiségű egység visszaadására, a 30e. cikk (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül.

(5) A tagállamok lehetővé tehetik a szabályozott jogalanyok számára a nyomonkövetési terv aktualizálását az engedély megváltoztatása nélkül. A szabályozott jogalanyok az illetékes hatóság elé jóváhagyásra benyújtják az aktualizált nyomonkövetési terveket.

(6) A szabályozott jogalany értesíti az illetékes hatóságot bármely, a tevékenysége jellegének vagy a szabad forgalomba bocsátandó tüzelőanyagoknak a megváltoztatására irányuló olyan tervéről, amelyhez az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély aktualizálására lehet szükség. Adott esetben az illetékes hatóság a 14. cikkben említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban aktualizálja az engedélyt. Ha változik az e fejezet hatálya alá tartozó szabályozott jogalany azonossága, az illetékes hatóság az új szabályozott jogalany nevének és címének beillesztésével aktualizálja az engedélyt.

30c. cikk

A kibocsátási egységek egész Unióra kiterjedő mennyisége

(1) Az e fejezet alapján 2027-től kezdődően évente kiadott kibocsátási egységek egész Unióra kiterjedő mennyisége 2024-től kezdődően lineárisan csökken. A 2024-es értéket az e fejezet hatálya alá tartozó ágazatok tekintetében az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikkének (2) bekezdése szerinti referenciakibocsátások alapján kiszámított 2024-es kibocsátási határértékeként határozzák meg, az említett rendelet hatálya alá tartozó valamennyi kibocsátásra lineáris csökkentési pályát alkalmazva. A mennyiséget 2024 után minden évben 5,10 %-os lineáris csökkentési tényezővel kell csökkenteni. A Bizottság 2025. január 1-jéig közzéteszi a 2027-re vonatkozó, egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiséget.

(2) Az e fejezet alapján 2028-tól kezdődően évente kiadott kibocsátási egységek uniós szintű mennyisége 2025-től kezdődően lineárisan csökken az e fejezet alapján a 2024–2026. évre vonatkozóan jelentett átlagos kibocsátások alapján. A kibocsátási egységek mennyiségét 5,38 %-os lineáris csökkentési tényezővel kell csökkenteni, kivéve, ha a IIIa. melléklet 1. pontjában foglalt feltételek alkalmazandók, amely esetben a mennyiséget a IIIa. melléklet 2. pontjában meghatározott szabályoknak megfelelően kiigazított lineáris csökkentési tényezővel kell csökkenteni. A Bizottság 2027. június 30-ig közzéteszi a 2028-ra vonatkozó, egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiséget, és szükség esetén a kiigazított lineáris csökkentési tényezőt.

(3) Az e fejezet alapján kiadott kibocsátási egységek egész Unióra kiterjedő mennyiségét 2028-tól kezdődően minden évben ki kell igazítani a visszaadott kibocsátási egységek mennyiségének kompenzálása érdekében azokban az esetekben, amikor nem lehetett elkerülni a kibocsátások kettős elszámolását, vagy amikor a kibocsátási egységeket az e fejezet hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra adták át a 30f. cikk (5) bekezdésében említettek szerint. A kiigazításnak meg kell felelnie az e fejezet hatálya alá tartozó, az adott jelentési évben a 30f. cikk (5) bekezdése második albekezdésében említett végrehajtási jogi aktusok alapján ellentételezett kibocsátási egységek teljes mennyiségének.

(4) Az a tagállam, amely a 30j. cikk alapján egyoldalúan kiterjeszti a III. mellékletben említett tevékenységet az ugyanazon mellékletben nem felsorolt ágazatokra, biztosítja, hogy az érintett szabályozott jogalanyok a 30f. cikkel összhangban az adott év április 30-ig kellően megalapozott jelentést nyújtsanak be az érintett illetékes hatóságnak. Amennyiben a benyújtott adatok kellően megalapozottak, az illetékes hatóság az adott év június 30-ig értesíti erről a Bizottságot. Az e cikk (1) bekezdése alapján kiadandó kibocsátási egység-mennyiséget a szabályozott jogalanyok által benyújtott, kellően megalapozott jelentések figyelembevételével ki kell igazítani.

30d. cikk

Kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítése a III. mellékletben említett tevékenység tekintetében

(1) 2027-től az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységeket árverés útján kell értékesíteni, kivéve, ha azokat az (EU) 2015/1814 határozattal létrehozott piaci stabilizációs tartalékba helyezik. Az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási

▼B

egységeket az ezen irányelv II. és III. fejezetének hatálya alá tartozó kibocsátási egységektől elkülönítve kell árverésre bocsátani.

(2) A kibocsátási egységek e fejezet szerinti árverés útján történő értékesítése 2027-ben kezdődik, a 2027-re vonatkozó árverési mennyiség 130 %-ának megfelelő mennyiséggel, amelyet az adott évi, egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiség, valamint az árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek e cikk (3)–(6) bekezdése szerinti megfelelő részaránya és mennyisége alapján határoznak meg. Az árverésre bocsátandó további 30 %-ot csak a kibocsátási egységek 30e. cikk (2) bekezdése szerinti visszaadására lehet felhasználni, és azokat 2028. május 31-ig lehet árverésre bocsátani. A további 30 %-ot le kell vonni a 2029 és 2031 közötti időszak árverési mennyiségeiből. Az e bekezdésben előírt árverések feltételeit e cikk (7) bekezdésével és a 10. cikk (4) bekezdésével összhangban kell meghatározni.

2027-ben 600 millió, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet kell létrehozni a piaci stabilizációs tartalék részesedéseként az (EU) 2015/1814 határozat 1a. cikkének (3) bekezdése szerint.

(3) 150 millió, e fejezet alapján kiadott kibocsátási egységet árverésre kell bocsátani, és az ezen árverésekből származó valamennyi bevételt 2032-ig az (EU) 2023/955 rendelettel létrehozott Szociális Klímaalap rendelkezésére kell bocsátani.

(4) A kibocsátási egységek fennmaradó mennyiségéből, valamint annak érdekében, hogy az e cikk (3) bekezdésében és az ezen irányelv 10a. cikkének (8b) bekezdésében említett kibocsátási egységekből származó bevétellel együtt legfeljebb 65 000 000 000 EUR összeg keletkezzen, a Bizottság biztosítja az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek további mennyiségének árverés útján történő értékesítését, és hogy az ezen árverésekből származó bevételeket 2032-ig az (EU) 2023/955 rendelettel létrehozott Szociális Klímaalap rendelkezésére bocsássák.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy Szociális Klímaalapba szánt és az e cikk (3) bekezdésében és az ebben a bekezdésben említett kibocsátási egységeket a 10. cikk (4) bekezdésében említett elvekkel és szabályokkal, valamint az ugyanazon cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban bocsássák árverésre.

Az e cikk (3) bekezdésben és az e bekezdésben említett kibocsátási egységek árveréséből származó bevételek az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 21. cikkének (5) bekezdésével összhangban külső címzett bevételnek minősülnek, és azokat a Szociális Klímaalapra alkalmazandó szabályokkal összhangban kell felhasználni.

A Szociális Klímaalap számára a 10a. cikk (8b) bekezdésével, az e cikk (3) bekezdésével és az e bekezdéssel összhangban elkülönített éves összeg nem haladhatja meg:

- a) 2026-ra vonatkozóan a 4 000 000 000 EUR-t;
- b) 2027-ra vonatkozóan a 10 900 000 000 EUR-t;
- c) 2028-ra vonatkozóan a 10 500 000 000 EUR-t;

▼B

- d) 2029-re vonatkozóan a 10 300 000 000 EUR-t;
- e) 2030-ra vonatkozóan a 10 100 000 000 EUR-t;
- f) 2031-re vonatkozóan a 9 800 000 000 EUR-t;
- g) 2032-re vonatkozóan a 9 400 000 000 EUR-t.

Amennyiben az e fejezettel összhangban létrehozott kibocsátás-kereskedelmi rendszert a 30k. cikk értelmében 2028-ig elhalasztják, az e bekezdés első albekezdésével összhangban a Szociális Klíma-alap rendelkezésére bocsátandó maximális összeg 54 600 000 000 EUR. Ebben az esetben a Szociális Klímaalap számára elkülönített éves összegek halmozottan nem haladhatják meg a 2026. és 2027. évre vonatkozóan a 4 000 000 000 EUR összeget, a 2028. január 1-jétől 2032. december 31-ig tartó időszak esetében pedig a vonatkozó éves összeg nem haladhatja meg:

- a) 2028-ra vonatkozóan a 11 400 000 000 EUR-t.
- b) 2029-re vonatkozóan a 10 300 000 000 EUR-t;
- c) 2030-ra vonatkozóan a 10 100 000 000 EUR-t;
- d) 2031-re vonatkozóan a 9 800 000 000 EUR-t;
- e) 2032-re vonatkozóan a 9 000 000 000 EUR-t.

Amennyiben az e cikk (5) bekezdésében említett árverésből származó bevételt az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdésével összhangban saját forrásként állapítják meg, ezen irányelv 10a. cikkének (8b) bekezdése, e cikk (3) bekezdése és e bekezdés nem alkalmazandó.

(5) Az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységeknek az e cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott mennyiségek levonása utáni teljes mennyiségét a tagállamok árverés útján értékesítik, és azt az ezen irányelv III. melléklete második bekezdésének b), c) és d) pontjában említett kibocsátási források kategóriái tekintetében az érintett tagállam 2016 és 2018 közötti átlagára vonatkozó, az (EU) 2018/842 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti referenciakibocsátásoknak megfelelő részarányával megegyező arányban osztják szét közöttük az említett rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján átfogóan felülvizsgált módon.

(6) A kibocsátási egységek e cikk (5) bekezdése szerinti, árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak, kivéve az e cikk (4) bekezdésével összhangban külső címzett bevételnek minősülő, vagy az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdésével összhangban saját forrásnak minősített, az uniós költségvetésbe beállított bevételeket. A tagállamok bevételeiket vagy az e bevételek értékével megegyező összeget az ezen irányelv 10. cikkének (3) bekezdésében említett egy vagy több célra használják fel, előnyben részesítve azokat a tevékenységeket, amelyek hozzájárulhatnak az e fejezet szerinti kibocsátás-kereskedelem szociális vonatkozásainak kezeléséhez, vagy az alábbiak közül egy vagy több célra:

▼B

- a) az épületek fűtésének és hűtésének dekarbonizációjához vagy az épületek energiaszükségletének csökkentéséhez való hozzájárulásra szánt intézkedések, beleértve a megújuló energiák integrálását és a kapcsolódó intézkedéseket a 2012/27/EU irányelv 7. cikkének (11) bekezdése, 12. és 20. cikke szerint, valamint a legrosszabbul teljesítő épületekben található alacsony jövedelmű háztartások pénzügyi támogatására irányuló intézkedések;
- b) olyan intézkedések, amelyek célja, hogy felgyorsítsák a kibocsátásmentes járművek elterjedését, vagy pénzügyi támogatást nyújtsanak a kibocsátásmentes járművek teljesen interoperábilis üzemanyagtöltő és elektromos feltöltő infrastruktúrájának kiépítéséhez, vagy olyan intézkedések, amelyek ösztönzik a tömegközlekedésre való áttérést és javítják a multimodalitást, vagy pénzügyi támogatást nyújtanak a közlekedési szolgáltatást igénybe vevő alacsony és közepes jövedelmű személyeket érintő szociális szempontok kezelése érdekében;
- c) szociális klímatervük finanszírozása az (EU) 2023/955 rendelet 15. cikkének megfelelően;
- d) a tüzelőanyagok végső fogyasztóinak nyújtott pénzügyi ellentételezéshez azokban az esetekben, amikor nem lehetett elkerülni a kibocsátások kettős elszámolását, vagy amikor a kibocsátási egységeket az e fejezet hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra adták le a 30f. cikk (5) bekezdésében említettek szerint.

Akkor tekinthető úgy, hogy a tagállamok teljesítették e bekezdés rendelkezéseit, ha az első albekezdésben megállapított célok megvalósítására adózási és pénzügyi támogatási politikát vagy a pénzügyi támogatást növelő belső szabályozási politikát működtetnek és hajtanak végre a kibocsátási egységek e fejezet szerinti árverésre bocsátásából származó, az e bekezdés első albekezdésében említett bevételekkel egyenértékű összegben.

A tagállamok úgy tájékoztatják a Bizottságot a bevételek felhasználásáról és az e bekezdésnek megfelelően hozott intézkedésekről, hogy ezt az információt befoglalják az (EU) 2018/1999 rendelet alapján benyújtott jelentéseikbe.

- (7) Az e fejezet alapján kiadott kibocsátási egységekre a 10. cikk (4) és (5) bekezdését alkalmazni kell.

30e. cikk

Az egységek átruházása, visszaadása és törlése

(1) A 12. cikket alkalmazni kell az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra, szabályozott jogalanyokra és kibocsátási egységekre, kivéve e cikk (3) és (3a) bekezdését, (4) bekezdésének második és harmadik mondatát, valamint (5) bekezdését. Ebből a célból:

- a) a kibocsátásokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra vonatkozna;
- b) a létesítmények üzemeltetőire történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó szabályozott jogalanyokra vonatkozna;

▼B

- c) a kibocsátási egységekre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységekre vonatkozna.

(2) 2028. január 1-jétől a tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott jogalany minden év május 31-ig visszaadjon egy olyan mennyiségű, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet, amely egyenlő a szabályozott jogalany összes kibocsátásával; e kibocsátás az előző naptári évben a III. melléklet értelmében szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagoknak a 15. cikk és a 30f. cikk szerint hitelesített mennyiségének felel meg; a tagállamok gondoskodnak továbbá arról, hogy e kibocsátási egységeket ezt követően töröljék.

(3) 2030. december 31-ig – e cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve –, amennyiben egy adott tagállamban letelepedett szabályozott jogalany a 2027–2030-as időszakban hatályos, a III. mellékletben említett tevékenységre kiterjedő nemzeti szén-dioxid-adó alá tartozik, az érintett tagállam illetékes hatósága egy adott referenciaévre mentesítheti az említett szabályozott jogalanyt a kibocsátási egységek visszaadására vonatkozó, e cikk (2) bekezdése szerinti kötelezettsége alól, feltéve, hogy:

- a) az érintett tagállam 2023. december 31-ig értesíti a Bizottságot az említett nemzeti szén-dioxid-adóról, és a 2027 és 2030 közötti időszakra alkalmazandó adókulcsokat meghatározó nemzeti jogszabály eddig az időpontig már hatályba lépett; az érintett tagállam értesíti a Bizottságot a nemzeti szén-dioxid-adó bármely későbbi változásáról;
- b) a referenciaévben az érintett tagállamban az említett szabályozott jogalany által ténylegesen megfizetett nemzeti szén-dioxid-adó magasabb, mint az e fejezet alapján létrehozott kibocsátás-kereskedelmi rendszer aukciós elszámolóára;
- c) a szabályozott jogalany teljes mértékben eleget tesz az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekről szóló 30b. cikk, valamint a kibocsátásainak nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről szóló 30f. cikk szerinti kötelezettségeknek;
- d) az érintett tagállam a referenciaévet követő év május 31-ig értesíti a Bizottságot bármely ilyen mentesség alkalmazásáról és az ezen albekezdés g) pontjával, valamint a 10. cikk (4) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban törlendő kibocsátási egységek megfelelő mennyiségéről;
- e) a Bizottság az ezen albekezdés a) pontja szerinti értesítéstől számított három hónapon belül vagy az adott évre vonatkozó, az ezen albekezdés d) pontja szerinti értesítést követő egy hónapon belül nem emel kifogást az eltérés alkalmazása ellen azon az alapon, hogy a bejelentett intézkedés nem felel meg az e bekezdésben meghatározott feltételeknek;
- f) az érintett tagállam egy adott referenciaévre vonatkozóan nem árverezi el a 30d. cikk (5) bekezdésében említett kibocsátási egységek mennyiségét mindaddig, amíg az e bekezdés alapján törlendő kibocsátási egységek mennyiségét ezen albekezdés g) pontjával összhangban meg nem határozzák; az érintett tagállam nem árverezheti el a kibocsátási egységeknek a 30d. cikk (2) bekezdésének első albekezdése szerinti további mennyiségét;

▼B

- g) az érintett tagállam törli az általa a referenciaévre vonatkozóan árverésre bocsátandó kibocsátási egységeknek a 30d. cikk (5) bekezdésében említett teljes mennyiségéből az adott szabályozott jogalany e fejezet szerinti hitelesített kibocsátásainak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet a referenciaévre vonatkozóan; amennyiben az ezen albekezdés f) pontjának alkalmazását követő referenciaévben még árverésre bocsátandó kibocsátási egységek mennyisége nem éri el az e bekezdés alapján törlendő kibocsátási egységek mennyiségét, az érintett tagállam biztosítja, hogy a referenciaévet követő év végéig törli a kibocsátási egységek különbségnek megfelelő mennyiségét; továbbá
- h) az érintett tagállam az ezen albekezdés a) pontja szerinti első értesítés időpontjában kötelezettséget vállal arra, hogy egy vagy több, a 30d. cikk (6) bekezdésének első albekezdésében felsorolt vagy említett intézkedés esetében azokkal a bevételekkel egyenértékű összeget használ fel, amelyekre ezen eltérés hiányában a 30d. cikk (6) bekezdése vonatkozott volna; a 30d. cikk (6) bekezdésének második és harmadik albekezdését alkalmazni kell, és a Bizottság biztosítja, hogy az azok alapján kapott információk összhangban legyenek az e pont értelmében vállalt kötelezettséggel.

Az e bekezdés első albekezdésének g) pontja alapján törlendő kibocsátási egységek mennyisége nem érinti az ezen irányelv 30d. cikkének (4) bekezdése alapján megállapított külső címzett bevételt, vagy – amennyiben az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdése alapján megállapításra került – az uniós költségvetésnek az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat (**) szerinti, a kibocsátási egységek ezen irányelv 30d. cikke szerinti árverés útján történő értékesítéséből származó bevételekből keletkező saját forrásait.

- (4) A III. fejezet hatálya alá nem tartozó kórházak pénzügyi kompenzációban részesülhetnek az e fejezet szerinti kibocsátási egységek visszaadása miatt rájuk áthárított költségeikért. E célból e fejezetnek a kettős elszámolás eseteire vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

30f. cikk

A kibocsátások nyomon követése, jelentése, hitelesítése és akkreditáció

- (1) A 14. és 15. cikket alkalmazni kell az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra, szabályozott jogalanyokra és kibocsátási egységekre. Ebből a célból:

- a) a kibocsátásokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra vonatkozna;
- b) az I. mellékletben felsorolt tevékenységre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha a III. mellékletben említett tevékenységre vonatkozna;
- c) az üzemeltetőkre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó szabályozott jogalanyokra vonatkozna;

▼B

d) a kibocsátási egységekre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységekre vonatkozna;

e) a 15. cikkben szereplő időpontra hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az április 30-ra vonatkozna.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy 2025-től kezdődően minden szabályozott jogalany minden naptári évre vonatkozóan nyomon kövesse a III. melléklet alapján szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségeknek megfelelő kibocsátásokat. Azt is biztosítják, hogy 2026-tól kezdődően minden egyes szabályozott jogalany a 14. cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban jelentse ezeket a kibocsátásokat az illetékes hatóságnak a következő évben.

(3) 2028. január 1-jétől a tagállamok biztosítják, hogy 2030-ig minden év április 30-ig minden egyes szabályozott jogalany jelentést tegyen a kibocsátási egységek e fejezet szerinti visszaadásához kapcsolódó költségek azon átlagos részarányáról, amelyet az előző évben áthárított a fogyasztókra. A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el e jelentések követelményeire és mintáira vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A Bizottság értékeli a benyújtott jelentéseket, és megállapításairól évente jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Abban az esetben, ha a Bizottság úgy találja, hogy a széndioxid-kibocsátási költségek áthárítása tekintetében helytelen gyakorlatok érvényesülnek, a jelentést adott esetben az ilyen helytelen gyakorlatok kezelését célzó jogalkotási javaslatok kísérhetik.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a 2025. január 1-jén a 30b. cikkel összhangban engedéllyel rendelkező minden egyes szabályozott jogalany 2025. április 30-ig jelentse a 2024. évre vonatkozó múltbeli kibocsátásait.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott jogalanyok tüzelőanyag-típusonként megbízhatóan és pontosan tudják azonosítani és dokumentálni a III. mellékletben említett ágazatokban égetésre felhasznált, szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok pontos mennyiségét, valamint a szabályozott jogalanyok által szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok végső felhasználását. A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy korlátozzák az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátások, valamint a II. és III. fejezet szerinti kibocsátások kettős elszámolásának kockázatát, valamint annak kockázatát, hogy az e fejezet hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozó kibocsátási egységeket visszaadják.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a kettős elszámolás és az e fejezet hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozó kibocsátási egységek visszaadásának elkerülésére, valamint – azon esetekben, amikor az ilyen kettős elszámolás vagy visszaadás nem kerülhető el – a tüzelőanyagok végső fogyasztóit illető pénzügyi kompenzáció nyújtására vonatkozó részletes szabályokról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A tüzelőanyagok végső fogyasztóit illető pénzügyi kompenzáció kiszámítása alapja a 10. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelően végzett árveréseken az adott jelentési évben értékesített kibocsátási egységek átlagára.

(6) Az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátások nyomon követésére és jelentésére vonatkozó elveket a IV. melléklet C. része határozza meg.

▼B

(7) Az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátások hitelesítésének kritériumait az V. melléklet C. része határozza meg.

(8) A tagállamok egyszerűsített nyomon követéssel, jelentéstétellel és hitelesítéssel kapcsolatos intézkedéseket tehetnek lehetővé azon szabályozott jogalanyok esetében, amelyeknek a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok mennyiségének megfelelő éves kibocsátása – a 14. cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban – évi 1 000 tonna alatti szén-dioxid-egyenértéknek felel meg.

*30g. cikk***Igazgatás**

A 13. és a 15a. cikket, a 16. cikk (1), (2), (3), (4) és (12) bekezdését, valamint a 17., a 18., a 19., a 20., a 21., a 22., a 22a., a 23. és a 29. cikket alkalmazni kell az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra, szabályozott jogalanyokra és kibocsátási egységekre. Ebből a célból:

- a) a kibocsátásokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra vonatkozna;
- b) az üzemeltetőkre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó szabályozott jogalanyokra vonatkozna;
- c) a kibocsátási egységekre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységekre vonatkozna.

*30h. cikk***Intézkedések túlzott mértékű áremelkedés esetén**

(1) Amennyiben az ezen irányelv 10. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban lebonyolított árveréseken a kibocsátási egységek átlagára több mint három egymást követő hónapban meghaladja a kibocsátási egységek azon átlagárának kétszeresét, amelyet az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek árverésein a megelőző hat egymást követő hónapban tapasztaltak, az (EU) 2015/1814 határozat 1a. cikkének (7) bekezdésével összhangban 50 millió, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet fel kell szabadítani a piaci stabilizációs tartalékból.

A 2027. és a 2028. év tekintetében az első albekezdésben említett feltételek akkor teljesülnek, ha a kibocsátási egységek átlagára több mint három egymást követő hónapban meghaladja a kibocsátási egységeknek a – megelőző, egymást követő hat hónapból álló – referencia-időszakra vonatkozó átlagárának a másfélszeresét.

(2) Amennyiben a kibocsátási egységek e cikk (1) bekezdésében említett átlagára két egymást követő hónapra vonatkozóan meghaladja a 45 EUR-t, az (EU) 2015/1814 határozat 1a. cikkének (7) bekezdésével összhangban 20 millió, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet fel kell szabadítani a piaci stabilizációs tartalékból. A 2020. évi európai fogyasztói árindexen alapuló indexálást kell alkalmazni. A kibocsátási egységeket az e bekezdésben előírt mechanizmuson keresztül, 2029. december 31-ig kell felszabadítani.

▼B

(3) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett kibocsátási egységek átlagára meghaladja a kibocsátási egységek azon átlagárának háromszorosát, amelyet a megelőző, egymást követő hat hónapban tapasztaltak, az (EU) 2015/1814 határozat 1a. cikkének (7) bekezdésével összhangban 150 millió, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet fel kell szabadítani a piaci stabilizációs tartalékból.

(4) Amennyiben a (2) bekezdésben említett feltétel ugyanazon a napon teljesül, mint az (1) vagy a (3) bekezdésben említett feltétel, csak az (1) vagy a (3) bekezdés alapján szabadítható fel további kibocsátási egység.

(5) A Bizottság 2029. december 31. előtt jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a (2) bekezdésben említett mechanizmus hatékony volt-e, és hogy azt fenn kell-e tartani. A Bizottság a jelentéshez adott esetben az Európai Parlament és a Tanács részére jogalkotási javaslatot csatol, amely ezen irányelvnek a mechanizmus kiigazítása céljából történő módosítására irányul.

(6) Amennyiben az (1), (2) vagy (3) bekezdésben említett egy vagy több feltétel teljesült, és a kibocsátási egységek felszabadítását eredményezte, további kibocsátási egységek e cikk alapján legkorábban 12 hónappal később szabadíthatók fel.

(7) Amennyiben az e cikk (6) bekezdésében említett 12 hónapos időszak második felében az e cikk (2) bekezdésében említett feltétel ismét teljesült, a Bizottság az (EU) 2018/1999 rendelet 44. cikkével létrehozott bizottság segítségével értékeli az intézkedés hatékonyságát, és végrehajtási jogi aktus útján határozhat úgy, hogy e cikk (6) bekezdése nem alkalmazandó. Ezt a végrehajtási jogi aktust az ezen irányelv 22a. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) Amennyiben az (1), (2) vagy (3) bekezdésben említett egy vagy több feltétel teljesült, és a (6) bekezdés nem alkalmazandó, a Bizottság haladéktalanul értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* azon időpontról, amikor az (1), (2) vagy (3) bekezdésben említett egy vagy több feltétel teljesült.

(9) Azok a tagállamok, amelyekre az (EU) 2018/842 rendelet 8. cikke szerinti korrekciós intézkedési terv benyújtására vonatkozó kötelezettség vonatkozik, kellően figyelembe veszik a további kibocsátási egységek e cikk (2) bekezdése szerinti, előző két évben történt felszabadításának hatásait, amikor az említett rendelet szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében az ugyanazon rendelet 8. cikke (1) bekezdése első albekezdése c) pontjában foglaltak szerint végrehajtandó további intézkedéseket mérlegelnek.

30i. cikk

E fejezet felülvizsgálata

A Bizottság 2028. január 1-jéig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e fejezet rendelkezéseinek végrehajtásáról, a rendelkezések hatékonyságára, igazgatására és gyakorlati alkalmazására tekintettel, beleértve az (EU) 2015/1814 határozat szerinti szabályok alkalmazását. A Bizottság adott esetben e jelentéshez az e fejezet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot csatol. A

▼B

Bizottság 2031. október 31-ig értékeli az ezen irányelv III. mellékletének hatálya alá tartozó ágazatoknak az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt ágazatokra kiterjedő EU ETS-be történő integrálásának megvalósíthatóságát.

30j. cikk

A III. mellékletben említett tevékenységnek a II. és III. fejezet hatálya alá nem tartozó egyéb ágazatokra történő egyoldalú kiterjesztésére vonatkozó eljárások

(1) 2027-től kezdődően a tagállamok kiterjeszthetik a III. mellékletben említett tevékenységet az ugyanazon mellékletben nem felsorolt ágazatokra, és ezáltal alkalmazhatják e fejezettel összhangban a kibocsátáskereskedelmet az ilyen ágazatokban, figyelembe véve minden vonatkozó kritériumot – különösen a belső piacra gyakorolt hatásokat, a verseny esetleges torzulásait, az e fejezet alapján létrehozott kibocsátáskereskedelmi rendszer környezeti integritását, valamint a tervezett nyomonkövetési és jelentési rendszer megbízhatóságát –, feltéve, hogy a Bizottság jóváhagyja az ugyanazon mellékletben említett tevékenység kiterjesztését.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelv kiegészítése céljából a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e bekezdés első albekezdésében foglaltak szerinti kiterjesztés jóváhagyására, a további kibocsátási egységek kiadásának engedélyezésére és a II. mellékletben említett tevékenység kiterjesztésének más tagállamok számára történő engedélyezésére vonatkozóan. A Bizottság emellett az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor további szabályokkal egészítheti ki a kiterjesztést, amelyek szabályozzák a kettős elszámolás esetleges eseteinek kezelését célzó intézkedéseket, többek között az I. mellékletben felsorolt tevékenységek során történő tüzelőanyag-felhasználásért visszaadott kibocsátási egységek ellenőrzése céljából a további kibocsátási egységek kiadása tekintetében. A tagállamok pénzügyi azon intézkedéseinek, amelyek olyan ágazatok vagy alágazatok támogatását szolgálják, amelyek kitétek a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának olyan jelentős közvetett költségek következtében, amelyek az egyoldalú kiterjesztés miatt a tüzelőanyagáron keresztül áthárított üvegházhatásúgáz-kibocsátási költségek miatt merülnek fel, összhangban kell lenniük az állami támogatásra alkalmazandó szabályokkal, és nem torzíthatják indokolatlanul a versenyt a belső piacon.

(2) Az e cikk szerinti engedély alapján kiadott további kibocsátási egységeket a 30d. cikkben meghatározott követelményekkel összhangban árverés útján kell értékesíteni. A 30d. cikk (1)–(6) bekezdése ellenére, azok a tagállamok, amelyek a III. mellékletben említett tevékenységet e cikkel összhangban egyoldalúan kiterjesztették, meghatározzák az említett további kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek felhasználását.

30k. cikk

Az épület-, közúti közlekedési és további ágazatok kibocsátáskereskedelmének 2028-ig történő elhalasztása kivételesen magas energiaárak esetén

(1) A Bizottság 2026. július 15-ig értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* arról, hogy a következő két feltétel közül az egyik vagy mindkettő teljesült-e:

▼B

- a) a 2026. június 30-án végződő hat naptári hónap átlagos TTF-gázára magasabb volt, mint a 2022. februári és márciusi átlagos TTF-gázár;
 - b) a 2026. június 30-án végződő hat naptári hónap átlagos Brent nyersolajára több mint kétszerese volt az előző öt év átlagos Brent nyersolajárának; az ötéves referencia-időszak az az ötéves időszak, amely a hat naptári hónap első hónapja előtt ér véget.
- (2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett feltételek közül az egyik vagy mindkettő teljesül, a következő szabályokat kell alkalmazni:
- a) a 30c. cikk (1) bekezdésétől eltérve az első év, amelyre vonatkozóan az egész Unióra kiterjedő kibocsátásiegység-mennyiséget megállapítják, 2028, és – a 30c. cikk (3) bekezdésétől eltérve – az első év, amelyre vonatkozóan az egész Unióra kiterjedő kibocsátásiegység-mennyiséget kiigazítják, 2029;
 - b) a 30d. cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve a kibocsátási egységek e fejezet szerinti árverésre bocsátásának megkezdését 2028-ra kell halasztani;
 - c) a 30d. cikk (2) bekezdésétől eltérve a kibocsátási egységeknek az árverések első évére vonatkozó további mennyiségét le kell vonni a 2030-tól 2032-ig tartó időszak árverési mennyiségeiből, és a piaci stabilizációs tartalék kezdeti részesedéseit 2028-ban kell létrehozni;
 - d) a 30e. cikk (2) bekezdésétől eltérve a kibocsátási egységek első visszaadásának határidejét 2029. május 31-re kell halasztani a 2028-as év teljes kibocsátása tekintetében;
 - e) a 30i. cikktől eltérve a Bizottság számára az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló jelentés benyújtásának határidejét 2029. január 1-jére kell halasztani.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

(**) A Tanács (EU, Euratom) 2020/2053 határozata (2020. december 14.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 424., 2020.12.15., 1. o.).”

30. A szöveg a következő fejezettel egészül ki:

„IVb. fejezet

Tudományos tanácsadás és a finanszírozás láthatósága

30l. cikk

Tudományos tanácsadás

A 401/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 10a. cikkével létrehozott, éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület (a továbbiakban: a tanácsadó testület) saját

▼B

kezdemenyezésére tudományos tanácsadást nyújthat és jelentéseket adhat ki ezen irányelvhez kapcsolódóan. A Bizottság figyelembe veszi a tanácsadó testület vonatkozó tanácsait és jelentéseit, különösen a következők tekintetében:

- a) további uniós szakpolitikák és intézkedések szükségessége az ezen irányelv 30. cikkének (3) bekezdésében említett célkitűzéseknek és célértékeknek való megfelelés biztosítása érdekében;
- b) további uniós szakpolitikák és intézkedések szükségessége, tekintettel az ICAO-n belüli, a légi közlekedés éghajlati hatásainak csökkentésére irányuló globális intézkedésekről szóló megállapodásokra, valamint az IMO ezen irányelv 3gg. cikkében említett globális piaci alapú intézkedésének ambíciójára és környezeti integritására.

*30m. cikk***Tájékoztatás, kommunikáció és nyilvánosság**

(1) A Bizottság az alábbiak révén biztosítja a 10a. cikk (8) bekezdésében említett EU ETS árverési bevételekből származó finanszírozás láthatóságát:

- a) biztosítja, hogy a fenti finanszírozás kedvezményezettjei elismerjék ezen források eredetét, és különösen a projektek és eredményeik népszerűsítése során biztosítsák az uniós finanszírozás láthatóságát azáltal, hogy koherens, hatékony és arányos célzott tájékoztatást nyújtanak többféle célközönségnek, köztük a médiának és a nyilvánosságnak; továbbá
- b) biztosítja, hogy az említett finanszírozás kedvezményezettjei „az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (az Innovációs Alap) által (társ)finanszírozott” feliratú megfelelő címkét használják, és feltüntetik az Unió emblémáját és a finanszírozás összegét; amennyiben e címke használata nem megvalósítható, valamennyi kommunikációs tevékenység során, többek között a nyilvánosság számára látható, stratégiai helyeken elhelyezett hirdetőtáblákon is meg kell említeni az Innovációs Alapot.

A Bizottság a 10a. cikk (8) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározza az Innovációs Alapból származó finanszírozás láthatóságának biztosításához szükséges követelményeket, beleértve az említett alap megemlítésére vonatkozó követelményt is.

(2) A tagállamok biztosítják a 10d. cikkben említett EU ETS árverési bevételekből származó finanszírozás e cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában említetteknek megfelelő láthatóságát, többek között a Modernizációs Alap megemlítésére vonatkozó követelmény révén is.

▼B

(3) A tagállamok a nemzeti körülmények figyelembevételével törekednek annak biztosítására, hogy látható legyen az EU ETS árverési bevételeiből finanszírozott intézkedések vagy projektek finanszírozási forrása, amely bevételek felhasználását a 3d. cikk (4) bekezdésével, a 10. cikk (3) bekezdésével és a 30d. cikk (6) bekezdésével összhangban határozzák meg.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 401/2009/EK rendelete (2009. április 23.) az Európai Környezetvédelmi Ügynökségről és az európai környezeti információs és megfigyelőhálózatról (HL L 126., 2009.5.21., 13. o.).”

31. A 2003/87/EK irányelv I., IIb., IV. és V. melléklete ezen irányelv I. mellékletének megfelelően módosul, és a 2003/87/EK irányelv az ezen irányelv I. mellékletében foglalt III. és IIIa. melléklettel egészül ki.

2. cikk

Az (EU) 2015/1814 határozat módosításai

Az (EU) 2015/1814 határozat a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság az adott évben forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes számát a következő év június 1-jéig teszi közzé. Az adott évben forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma a 2008. január 1-je óta eltelt időszakban létesítmények és hajózási társaságok tekintetében kiadott és a tartalékba nem helyezett kibocsátási egységek összesített száma, beleértve a szóban forgó időszakban a 2003/87/EK irányelv 2018. március 18-án hatályos változata 13. cikkének (2) bekezdése értelmében kiadott kibocsátási egységek számát és az EU ETS hatálya alá tartozó létesítmények által az adott év december 31-ig a nemzetközi jóváírás igénybevételére vonatkozóan gyakorolt jogokat, valamint levonva az EU ETS hatálya alá tartozó létesítmények és hajózási társaságok 2008. január 1. és az ugyanazon adott év december 31. közötti hitelesített kibocsátásának tonnában kifejezett összesített mennyiségét és a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (4) bekezdése értelmében esetlegesen törölt kibocsátási egységek számát. Nem kell figyelembe venni a 2005-től 2007-ig bezárólag tartó hároméves időszakban bekövetkezett kibocsátásokat és a szóban forgó kibocsátások tekintetében kiadott kibocsátási egységeket. Az első közzétételre 2017. május 15-ig kerül sor.”;

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) 2024-től a bármely adott évben forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma kiszámításának magában kell foglalnia a légi közlekedés tekintetében kiadott kibocsátási egységek összesített számát és az EU ETS hatálya alá tartozó légi közlekedésből származó hitelesített kibocsátások tonnában kifejezett összesített mennyiségét, kivéve a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (6) bekezdése szerint kiszámított, a kibocsátáskompensáció hatálya alá tartozó útvonalakon közlekedő légi járatokból származó kibocsátásokat 2024. január 1. és december 31. között.

▼B

A 2003/87/EK irányelv 3gb. cikke alapján törölt kibocsátási egységeket a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes számának kiszámítása céljából kiadottnak kell tekinteni.”;

c) az (5) és az (5a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Bármely adott évben, ha a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma 833 millió és 1 096 millió között van, az e cikk (4) bekezdésében említett legfrissebb közzététel szerint forgalomban levő kibocsátási egységek teljes száma és a 833 millió közötti különbséggel egyenlő számú kibocsátási egységet le kell vonni a tagállamok által a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (2) bekezdése szerint árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek mennyiségéből, és az adott év szeptember 1-jével kezdődő 12 hónapos időszakra tartalékba kell helyezni. Ha a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma meghaladja az 1 096 millió kibocsátási egységet, a tagállamok által a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (2) bekezdése szerint árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek mennyiségéből levonandó és az adott év szeptember 1-jével kezdődő 12 hónapos időszakban tartalékba helyezendő kibocsátási egységek száma a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes számának 12 %-a. Ezen albekezdés második mondatától eltérve 2030. december 31-ig az ugyanazon mondatban említett százalékos arányt meg kell kétszerezni.

Az e bekezdés értelmében levonandó kibocsátási egységek teljes számának sérelme nélkül, a 2003/87/EK irányelv 10. cikke (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett kibocsátási egységeket 2030. december 31-ig nem kell figyelembe venni az egyes tagállamoknak az említett teljes számban való részesedése meghatározásakor.

(5a) Amennyiben a 3. cikk szerint elvégzett első felülvizsgálat során más döntés nem születik, 2023-tól kezdődően érvényteleníteni kell a 400 millió egységen felül a tartalékban maradó kibocsátási egységeket.”;

d) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Ha egy adott évben nem alkalmazandó e cikk (6) bekezdése, és teljesült a 2003/87/EK irányelv 29a. cikkének (1) bekezdésében szereplő feltétel, a tartalékból fel kell szabadítani 75 millió kibocsátási egységet, és hozzá kell adni a tagállamok által az említett irányelv 10. cikkének (2) bekezdése alapján árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek mennyiségéhez. Amennyiben a tartalék 75 milliónál kevesebb kibocsátási egységet tartalmaz, a tartalékban lévő valamennyi kibocsátási egységet fel kell szabadítani e bekezdés alapján. Amennyiben teljesül az említett irányelv 29a. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltétel, a tartalékból az említett cikknek megfelelően felszabadítandó mennyiségeket egyenlő arányban kell elosztani egy három hónapos időszak alatt, amely legkésőbb az említett irányelv 29a. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltétel teljesülésétől számított két hónap elteltével kezdődik, mely feltétel teljesülésének dátumáról a Bizottság az említett bekezdés negyedik albekezdésével összhangban értesítést küld.”

▼B

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„1a. cikk

A piaci stabilizációs tartalék működése az épületek és a közúti közlekedés ágazataiban és további ágazatokban

(1) A 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó kibocsátási egységeket az e cikkben meghatározott szabályokkal összhangban az e határozat 1. cikke alapján létrehozott tartalék külön részébe kell helyezni, és abból kell felszabadítani.

(2) A kibocsátási egységek e cikk szerinti tartalékba helyezésére 2028. szeptember 1-jétől van lehetőség. A 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó kibocsátási egységeket az e határozat 1. cikkének hatálya alá tartozó kibocsátási egységektől elkülönítve kell tartalékba helyezni, tárolni és felszabadítani a tartalékból.

(3) 2027-ben az e cikk (1) bekezdésében említett részt a 2003/87/EK irányelv 30d. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban kell létrehozni. 2031. január 1-jétől az említett albekezdésben említett, a tartalékból fel nem szabadított kibocsátási egységek már nem érvényesek.

(4) A Bizottság a következő év június 1-ig minden évben közzéteszi a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó, forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes számát, az 1. cikk (4) bekezdése szerint forgalomban lévő kibocsátási egységek számától elkülönítve. Az e cikk alapján egy adott évben forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma az említett fejezet hatálya alá tartozó, 2027. január 1-je óta eltelt időszakban kiadott kibocsátási egységek összesített száma, levonva abból a 2027. január 1. és az ugyanazon adott év december 31. közötti időszakra vonatkozó, az említett fejezet hatálya alá tartozó hitelesített kibocsátások tonnában kifejezett összesített mennyiségét, valamint az említett fejezet hatálya alá tartozó, a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (4) bekezdésével összhangban esetlegesen törölt kibocsátási egységeket. Az első közzétételre 2028. június 1-ig kerül sor.

(5) Bármely adott évben, ha a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma az e cikk (4) bekezdésében említett legfrissebb közzététel szerint meghaladja a 440 millió kibocsátási egységet, 100 millió kibocsátási egységet le kell vonni a tagállamok által a 2003/87/EK irányelv 30d. cikke szerint árverés útján értékesítendő, az említett irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó kibocsátási egységek mennyiségéből, és az említett év szeptember 1-jével kezdődő 12 hónapos időszakra tartalékba kell helyezni.

(6) Bármely adott évben fel kell szabadítani a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó 100 millió kibocsátási egységet a tartalékból, amennyiben a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma kevesebb, mint 210 millió, és ezt a 100 millió kibocsátási egységet hozzá kell adni a tagállamok által az említett irányelv 30d. cikke szerint árverés útján értékesítendő, az említett fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek mennyiségéhez. Amennyiben a tartalék 100 milliónál kevesebb kibocsátási egységet tartalmaz, e bekezdés értelmében a tartalékban lévő valamennyi kibocsátási egységet fel kell szabadítani.

▼B

(7) A 2003/87/EK irányelv 30h. cikkének megfelelően a tartalékból felszabadítandó mennyiségeket hozzá kell adni az említett irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó kibocsátási egységeknek az említett irányelv 30d. cikke alapján a tagállamok által árverés útján értékesítendő mennyiségéhez. A tartalékból felszabadítandó mennyiségeket egyenlően kell elosztani egy három hónapos időszakban, amely legkésőbb két hónappal az után veszi kezdetét, hogy a feltételek – a 2003/87/EK irányelv 30h. cikke (8) bekezdésének megfelelően az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett ilyen értelmű információ szerint – teljesültek.

(8) E határozat 1. cikkének (8) bekezdését és 3. cikkét alkalmazni kell a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó kibocsátási egységekre.

(9) E cikk (2), (3) és (4) bekezdésétől eltérve, amennyiben a 2003/87/EK irányelv 30k. cikkének (1) bekezdésében említett feltételek közül az egyik vagy mindkettő teljesül, a kibocsátási egységek e cikk (2) bekezdésében említett tartalékba helyezésére 2029. szeptember 1-jétől van lehetőség, és az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett időpontokat egy évvel el kell halasztani.”

3. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (5) bekezdése szerinti jelentés keretében nyomon követi a tartalék működését. A jelentésnek vizsgálnia kell a versenyképességre gyakorolt hatásokat, különösen az ipari ágazat tekintetében, ideértve a GDP-vel, a foglalkoztatással és a beruházásokkal kapcsolatos mutatókat. A Bizottság az európai szén-dioxid-piac szabályos működésének elemzése alapján a tartalék működése megkezdésének időpontját követő három éven belül, majd ezt követően ötévente felülvizsgálja a tartalékot, és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Valamennyi felülvizsgálat során különös figyelmet kell fordítani az e határozat 1. cikkének (5) bekezdése szerint tartalékba helyezendő kibocsátási egységek számára vonatkozó százalékos értékre, valamint a forgalomban lévő összes kibocsátási egység teljes számára vonatkozó küszöbértékre – tekintetbe véve többek között e küszöbértéknek a 2003/87/EK irányelv 9. cikke szerinti lehetséges kiigazítását –, továbbá az e határozat 1. cikkének (6) vagy (7) bekezdése alapján a tartalékból felszabadítandó kibocsátási egységek számára. A felülvizsgálat során a Bizottság továbbá megvizsgálja a tartalék által a növekedésre, a foglalkoztatásra, az Unió ipari versenyképességére és a kibocsátását-helyezés kockázatára gyakorolt hatásokat.”

3. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1. cikkének 2023. december 31-ig megfeleljenek. Ezeket az intézkedéseket a tagállamok 2024. január 1-től alkalmazzák.

▼B

A tagállamok ugyanakkor hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy 2024. június 30-ig megfeleljenek a következő cikkeknek:

▼C1

a) ezen irányelv 1. cikke 3. pontjának a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének ae)-ai) pontjára vonatkozó d) pontja, amely pontokat az említett pont illeszti be;

▼B

b) ezen irányelv 1. cikkének 29. pontja, a 2003/87/EK irányelvnek az említett ponttal beillesztett 30f. cikke (4) bekezdésének kivételével; továbbá

c) ezen irányelv 1. cikkének a 2003/87/EK irányelv III. és IIIa. mellékletére vonatkozó 31. pontja, amely mellékleteket az említett pont illeszti be.

A tagállamok az első és második albekezdéssel összhangban elfogadott intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

*4. cikk***Átmeneti rendelkezések**

Az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségük teljesítése során a tagállamok biztosítják, hogy a 2003/87/EK irányelv 2023. június 4-én hatályos változata 3. cikkének u) pontját, 10a. cikkének (3) és (4) bekezdését, 10c. cikkének (7) bekezdését és I. mellékletének 1. és 3. pontját átültető nemzeti jogszabályaik 2025. december 31-ig továbbra is alkalmazandók legyenek. A 3. cikk (1) bekezdése első albekezdésének utolsó mondatától eltérve a tagállamok 2026. január 1-jétől alkalmazzák az említett rendelkezések módosításait átültető nemzeti intézkedéseiket.

*5. cikk***Hatálybalépés és alkalmazás**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 2. cikket 2024. január 1-jétől kell alkalmazni.

*6. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

MELLÉKLET

1. A 2003/87/EK irányelv I. melléklete a következőképpen módosul:

a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. A kutatásra, fejlesztésre és új termékek és folyamatok tesztelésére használt létesítmények vagy létesítményrészek nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá. Nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá azok a létesítmények, amelyekben a 11. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, megelőző releváns ötéves időszakban a biomassza égetéséből származó, a 14. cikk szerint meghatározott kritériumoknak megfelelő kibocsátások átlagosan a teljes átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátás több mint 95 %-ához járulnak hozzá.”;

b) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. Ha egy létesítmény teljes névleges bemenő hőteljesítményét az EU ETS-be történő beillesztésének meghatározása céljából számítják ki, akkor a létesítményen belül a részét képező valamennyi tüzelőanyag-égetést folytató technikai egység névleges bemenő hőteljesítménye összeadandó. Ezen egységek lehetnek valamennyi típusú kazánok, égetőművek, turbinák, fűtőberendezések, kohók, égetők, kalcináló- és égetőkemencék, szárítók, motorok, üzemanyagcellák, vegyi tüzelő-berendezések, fáklyázók, hő- vagy katalitikus utánégetők. A 3 MW alatti névleges bemenő hőteljesítményű egységeket e számítás céljából nem kell figyelembe venni.”;

c) a táblázat a következőképpen módosul:

i. az első sor helyébe a következő sor lép:

„Tüzelőanyag-berendezések 20 MW-ot meghaladó teljes névleges bemenő hőteljesítménnyel (kivéve a veszélyeshulladék-égető és települési hulladék-égető létesítményeket)	Szén-dioxid”
2024. január 1-jétől a 14. és 15. cikk alkalmazásában a 20 MW-ot meghaladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű, települési hulladékot égető létesítményekben tüzelőanyagok égetése.	

ii. a második sor helyébe a következő szöveg lép:

„Olajfinomítás, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű égetőegységeket működtetnek	Szén-dioxid”
--	--------------

iii. az ötödik sor helyébe a következő szöveg lép:

„Vas vagy acél előállítására szolgáló létesítmények (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), beleértve a folyamatos öntést is, 2,5 tonna/óra kapacitás felett	Szén-dioxid”
--	--------------

iv. a hetedik sor helyébe a következő szöveg lép:

„Elsődleges alumínium vagy timföld előállítása	Szén-dioxid és perfluorkarbonok”
--	----------------------------------

v. a tizenötödik sor helyébe a következő szöveg lép:

„Gipszszárítás vagy -kalcinálás, illetve gipszkarton és más gipsztermékek előállítása, a kalcinált gipsz vagy szárított másodlagos gipsz esetében 20 tonna/napot meghaladó termelési kapacitás mellett	Szén-dioxid”
--	--------------

▼B

vi. a tizennyolcadik sor helyébe a következő szöveg lép:

„Korom szerves anyagok – mint például olaj, kátrány, krakkoló, desztillációs maradékok – karbonizálásával járó előállítása 50 tonna/napot meghaladó termelési kapacitás mellett	Szén-dioxid”
---	--------------

vii. a huszonnegyedik sor helyébe a következő szöveg lép:

„Hidrogén (H ₂) és szintetikus gáz előállítása 5 tonna/napot meghaladó termelési kapacitás mellett	Szén-dioxid”
--	--------------

viii. a huszonhetedik sor helyébe a következő szöveg lép:

„Üvegházhatású gázoknak a 2009/31/EK irányelv alapján engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából történő szállítása, az ezen irányelv szerinti más tevékenység hatálya alá tartozó kibocsátások kivételével	Szén-dioxid”
--	--------------

ix. az utolsó új sor után a szöveg a következő sorral egészül ki, a következők közötti választóvonallal:

„Tengeri közlekedés Az (EU) 2015/757 rendelet hatálya alá tartozó tengeri közlekedési tevékenységek, az említett rendelet 2. cikke (1a) bekezdésének és 2026. december 31-ig 2. cikke (1b) bekezdésének hatálya alá tartozó tengeri közlekedési tevékenységek kivételével	Szén-dioxid; 2026. január 1-jétől: metán és dinitrogén-oxid”
--	---

2. A 2003/87/EK irányelv IIb. mellékletének helyébe a következő szöveg lép:

„IIb. MELLÉKLET

A. RÉSZ

**A MODERNIZÁCIÓS ALAP 10. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK
HARMADIK ALBEKEZDÉSE SZERINTI FELOSZTÁSA**

	Részesedés
Bulgária	5,84 %
Csehország	15,59 %
Észtország	2,78 %
Horvátország	3,14 %
Lettország	1,44 %
Litvánia	2,57 %
Magyarország	7,12 %
Lengyelország	43,41 %
Románia	11,98 %
Szlovákia	6,13 %

B. RÉSZ

A MODERNIZÁCIÓS ALAP 10. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK NEGYEDIK
ALBEKEZDÉSE SZERINTI FELOSZTÁSA

	Részesedés
Bulgária	4,9 %
Csehország	12,6 %
Észtország	2,1 %
Görögország	10,1 %
Horvátország	2,3 %
Lettország	1,0 %
Litvánia	1,9 %
Magyarország	5,8 %
Lengyelország	34,2 %
Portugália	8,6 %
Románia	9,7 %
Szlovákia	4,8 %
Szlovénia	2,0 %

3. A 2003/87/EK irányelv a következő III. és IIIa. melléklettel egészül ki:

„III. MELLÉKLET

A IVa. FEJEZETBEN EMLÍTETT TEVÉKENYSÉG

Tevékenység	Üvegházhatású gázok
Az épület-, közúti közlekedési és további ágazatokban égetésre használt tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátása. E tevékenység nem vonatkozik az alábbiakra: a) az I. mellékletben felsorolt tevékenységek során felhasznált tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátása, kivéve, ha azokat az említett melléklet táblázatának huszonhetedik sorában szereplő, üvegházhatású gázok geológiai tárolási célú szállítását szolgáló tevékenységek során történő égetésre használják, vagy ha azokat a 27a. cikk szerint kizárt létesítményekben történő égetésre használják; b) olyan tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátása, amelyek kibocsátási tényezője nulla; c) tüzelőanyagként felhasznált veszélyes vagy települési hulladék szabad forgalomba bocsátása. Az épület- és közúti közlekedési ágazatok az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokban meghatározott következő kibocsátási forrásoknak felelnek meg, az említett fogalommeghatározások alábbiak szerinti szükséges módosításaival: a) kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés (CHP) (1A1a ii. forráskategória-kód) és hőerőművek (1A1a iii. forráskategória-kód), amennyiben közvetlenül vagy távfűtési hálózatokon keresztül hőt termelnek az e bekezdés c) és d) pontja szerinti kategóriák számára;	Szén-dioxid

▼B

Tevékenység	Üvegházhatású gázok
b) közúti szállítás (1A3b. forráskategória-kód), kivéve a mezőgazdasági járművek burkolattal ellátott utakon történő használatát; c) kereskedelmi / intézményi (1A4a. forráskategória-kód); d) lakóépületek (1A4b. forráskategória-kód). A további ágazatok az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutásokban meghatározott következő kibocsátási forrásoknak felelnek meg: a) energiaipar (1A1 forráskategória-kód), kivéve az e melléklet második bekezdésének a) pontjában meghatározott kategóriákat; b) feldolgozóipar és építőipar (1A2 forráskategória-kód).	

IIIa. MELLÉKLET

A LINEÁRIS CSÖKKENTÉSI TÉNYEZŐ KIIGAZÍTÁSA A 30c. CIKK (2) BEKEZDÉSE SZERINT

- (1) Ha a 2024–2026. évre vonatkozóan a IVa. fejezet szerint jelentett átlagos kibocsátások több mint 2 %-kal magasabbak a 2025-ös mennyiség 30c. cikk (1) bekezdésének megfelelően meghatározott értékénél, és ha ezek a különbségek nem a IVa. fejezet szerint jelentett kibocsátások és az UNFCCC forráskategóriáiból származó 2025-ös uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a jegyzékben szereplő, a IVa. fejezet hatálya alá tartozó ágazatokra vonatkozó adatai közötti, 5 %-nál kisebb különbségnek tudhatók be, a lineáris csökkentési tényezőt a 30c. cikk (1) bekezdésében említett lineáris csökkentési tényező kiigazításával kell kiszámítani.

- (2) Az 1. pont szerinti kiigazított lineáris csökkentési tényezőt a következőképpen kell meghatározni:

$$LRF_{adj} = 100 \% * [MRV_{[2024-2026]} - (ESR_{[2024]} - 6 * LRF_{[2024]} * ESR_{[2024]})] / (5 * MRV_{[2024-2026]}), \text{ ahol,}$$

LRF_{adj} a kiigazított lineáris csökkentési tényező;

$MRV_{[2024-2026]}$ a IVa. fejezet szerinti hitelesített kibocsátások átlaga a 2024–2026. évre vonatkozóan;

$ESR_{[2024]}$ a IVa. fejezet hatálya alá tartozó ágazatok tekintetében a 2024-es kibocsátások 30c. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott értéke;

$LRF_{[2024]}$ a 30c. cikk (1) bekezdésében említett lineáris csökkentési tényező.”

4. A 2003/87/EK irányelv IV. melléklete a következőképpen módosul:

- a) az A. rész „Számítás” szakasza a következőképpen módosul:

- i. a harmadik bekezdésben „A biomassa kibocsátási tényezője nulla” utolsó mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A biomasszára vonatkozó azon kibocsátási tényező, amely megfelel az (EU) 2018/2001 irányelvben a biomassa felhasználására vonatkozóan megállapított fenntarthatósági kritériumoknak és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak, az ezen irányelv szerinti alkalmazáshoz szükséges kiigazításokkal együtt, az ezen irányelv 14. cikkében említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározottak szerint nulla.”;

▼B

ii. az ötödik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 2010/75/EU irányelvnek megfelelően kidolgozott alapértelmezett oxidációs tényezőket kell alkalmazni, kivéve, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a tevékenység-specifikus tényezők pontosabbak.”;

- b) a B. rész „A szén-dioxid-kibocsátások figyelemmel kísérése” című szakaszának negyedik bekezdésében a „A biotermék kibocsátási tényezője nulla” utolsó mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A biotermékre vonatkozó azon kibocsátási tényező, amely megfelel az (EU) 2018/2001 irányelvben a biotermék felhasználására vonatkozóan megállapított fenntarthatósági kritériumoknak és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak, az ezen irányelv szerinti alkalmazáshoz szükséges kiigazításokkal együtt, az ezen irányelv 14. cikkében említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározottak szerint nulla.”;

- c) a szöveg az alábbi résszel egészül ki:

„C. RÉSZ

A III. mellékletben említett tevékenységnek megfelelő kibocsátások nyomon követése és jelentése

A kibocsátások nyomon követése

A kibocsátások nyomon követése számítás útján történik.

Számítás

A kibocsátásokat a következő képlet használatával kell kiszámítani:

Szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag × kibocsátási tényező

A szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag magában foglalja a szabályozott jogalany által szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyiségét.

Hacsak az elfogadott elemzési módszereket használó független akkreditált laboratóriumok által azonosított, tüzelőanyag-specifikus kibocsátási tényezők nem pontosabbak, a jegyzékre vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásokból vagy azok későbbi frissítéseiből származó, alapértelmezett IPCC kibocsátási tényezőket kell használni.

Minden szabályozott jogalanyra és tüzelőanyagra külön számítást kell végezni.

A kibocsátások jelentése

Minden szabályozott jogalanyra az alábbi információkat kell a jelentésbe belefoglalnia:

A. A szabályozott jogalany azonosító adatai, beleértve a következőket:

- a szabályozott jogalany elnevezése,
- annak címe, beleértve az irányítószámot és az ország nevét,
- az általa szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok típusa és azon tevékenységei, amelyek révén szabad forgalomba bocsátja a tüzelőanyagokat, beleértve az alkalmazott technológiát is,
- a kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, továbbá
- a szabályozott jogalany tulajdonosának és esetleges anyavállalatának neve.

▼B

B. Minden olyan szabad forgalomba bocsátott és a III. mellékletben említett ágazatban égetésre használt tüzelőanyag-típusra, amelyre vonatkozóan a kibocsátást kiszámítják:

- a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyisége,
- kibocsátási tényező,
- teljes kibocsátás,
- a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag végfelhasználása(i); továbbá
- bizonytalansági tényezők.

A vállalkozások jelentési terheinek a lehető legkisebbre csökkentése érdekében a tagállamok intézkednek e jelentéstételi követelményeknek a már létező jelentéstételi követelményekkel történő összehangolásáról.”

5. A 2003/87/EK irányelv V. melléklete az alábbi résszel egészül ki:

„C. RÉSZ

A III. mellékletben említett tevékenységnek megfelelő kibocsátások hitelesítése

Általános elvek

- (1) A III mellékletben említett tevékenységnek megfelelő kibocsátásokat hitelesíteni kell.
- (2) A hitelesítési folyamatnak része a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelő jelentés és az előző év folyamán végzett nyomon követés mérlegelése. A hitelesítés foglalkozik a nyomonkövetési rendszerek, valamint a kibocsátásokra vonatkozó, jelentett adatok és információk megbízhatóságával, hitelességével és pontosságával, különös tekintettel:
 - a) a jelentett, szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagokra és a kapcsolódó számításokra;
 - b) a kibocsátási tényezők kiválasztására és alkalmazására;
 - c) a teljes kibocsátás meghatározásához vezető számításokra.
- (3) A jelentett kibocsátásokat csak akkor lehet hitelesíteni, ha megbízható és hiteles adatok és információk a kibocsátások nagy fokú bizonyossággal történő meghatározását teszik lehetővé. A nagy fokú bizonyosság eléréséhez a szabályozott jogalanyak bizonyítania kell, hogy
 - a) a jelentett adatok nem tartalmaznak ellentmondásokat;
 - b) az adatgyűjtés az alkalmazandó tudományos szabványoknak megfelelően történt; továbbá
 - c) a szabályozott jogalany vonatkozó nyilvántartásai hiánytalanok és ellentmondásmentesek.
- (4) A hitelesítőnek a hitelesítés tárgykörébe tartozó összes telephelyre szabad bejárást és minden információhoz hozzáférést kell biztosítani.
- (5) A hitelesítőnek figyelembe kell vennie, hogy a szabályozott jogalanyt bejegyezték-e az uniós környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerbe (EMAS).

Módszertan

Stratégiai elemzés

- (6) A hitelesítés a szabályozott jogalany által szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok összes mennyiségének stratégiai elemzésén alapszik. Ehhez a hitelesítőnek áttekintéssel kell rendelkeznie azokkal a tevékenységekkel kapcsolatban, amelyek révén a szabályozott jogalany a tüzelőanyagokat szabad forgalomba bocsátja, valamint e tevékenységeknek a kibocsátások szempontjából betöltött jelentőségével kapcsolatban.

▼B

Folyamatelemzés

- (7) A benyújtott adatok és információk hitelesítését indokolt esetben a szabályozott jogalany telephelyén kell elvégezni. A hitelesítő a jelentett adatok és információk megbízhatóságának meghatározására szűrőpróba-szerű ellenőrzéseket végez.

Kockázatelemzés

- (8) A hitelesítő a szabályozott jogalany összes kibocsátására vonatkozó adatok megbízhatósága szempontjából értékelés alá vonja mindazokat az eszközöket, amelyeken keresztül a szabályozott jogalany szabad forgalomba bocsátja a tüzelőanyagokat.
- (9) A hitelesítő ezen elemzés alapján tételesen meghatározza a magas hibakockázatú tényezőket, valamint a nyomkövetési és jelentési folyamat egyéb vonatkozásait, amelyek valószínűsíthetően hozzájárulnak a teljes kibocsátás meghatározásakor vétett hibákhoz. Ennek fontos részei az egyes forrásokból származó kibocsátások szintjének meghatározásához szükséges számítások. Különös figyelmet kell fordítani a magas hibakockázattal járó tényezőkre és a nyomkövetési eljárás fent említett vonatkozásaira.
- (10) A hitelesítő a szabályozott jogalany által a bizonytalansági tényező lehető legkisebbre csökkentésére alkalmazott minden hatékony kockázatkezelési módszert figyelembe vesz.

Jelentés

- (11) A hitelesítő jelentést készít a hitelesítési folyamatról, amelyben megállapítja, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés kielégítőnek minősül-e. Ez a jelentés minden, az elvégzett munkával kapcsolatos kérdést felsorol. A hitelesítő akkor állapíthatja meg, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés kielégítő, ha véleménye szerint a teljes kibocsátás számításában nincs lényeges valótlanság.

A hitelesítővel szemben támasztott minimális szakmai követelmények

- (12) A hitelesítő a szabályozott jogalanytól független személy, aki megalapozott, tárgyilagos és szakképzett módon jár el, valamint tisztában van:
- a) ezen irányelv rendelkezéseivel, a vonatkozó szabványokkal, valamint a Bizottság által a 14. cikk (1) bekezdésének megfelelően elfogadott útmutatásokkal;
 - b) a hitelesítésnek alávetett tevékenységekkel kapcsolatos jogszabályi, szabályozási és igazgatási követelményekkel; továbbá
 - c) mindazon eszközökre vonatkozó információk keletkezésével, amelyek révén a szabályozott jogalany tüzelőanyagokat bocsát szabad forgalomba, különös tekintettel az adatok gyűjtésével, mérésével, számításával és jelentésével kapcsolatos információra.”